

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.: 02 9057502, факс: 02 9057503

Изх. № ПП-23-8
Дата: 19.06.2024г.

РЕШЕНИЕ

ТЕОДОРА ТОЧКОВА – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), като разглежда възражение вх. № 1859/01.03.2024 г. (вх. рег. № КПП-23-8/01.03.2024 г.) по описа на ИВСС, подадено от Петя Николова Топалова – съдия в Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, за да се произнесе взе предвид следното:

Подателката на възражението оспорва част от фактическите констатации в Акта, направени по дела на неин доклад, като оплакванията й могат да се групират в следните пунктове:

1. Оспорва констатациите за насрочване на дела след 3-месечния срок по чл. 247а, ал. 2, т. 1 НПК (нов - чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК, ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.), направени на стр. 85 и 337 от Акта по отношение на:

1.1. НОХД № 7010/2021 г., образувано на 18.05.2021 г. и насрочено за 13.09.2021 г. – счита, че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск, съвпадащ със съдебната ваканция, не следва да се брой като забава в неин ущърб. (Приложение № 1).

1.2. НОХД № 7860/2021 г., образувано на 04.06.2021 г. – сочи, че делото е насрочено за 27.06.2021 г., а не на 27.09.2021 г., както се отразено в Акта. (Приложение № 2).

1.3. НОХД № 8001/2021 г., образувано на 08.06.2021 г. и насрочено за 20.09.2021 г. – счита, че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск, съвпадащ със съдебната ваканция, не следва да се брой като забава в неин ущърб. (Приложение № 1).

1.4. НОХД № 8796/2021 г., образувано на 22.06.2021 г. и насрочено за 29.09.2021 г. – счита, че времето от 02.08.2021 г. до

27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск, съвпадащ със съдебната ваканция, не следва да се брои като забава в неин ущърб. (Приложение № 1).

1.5. НОХД № 1616/2022 г., образувано на 07.02.2022 г. – посочва, че делото първоначално е разпределено на съдия Рашкова (97-и състав) и едва на 01.07.2022 г. е преразпределено на неин доклад. Твърди, че по делото няма просрочие, тъй като го е насрочила за 19.07.2022 г. (Приложение № 6).

2. Оспорва констатациите за неспазване на срока по чл. 252, ал. 2 НПК през 2021 г. и 2022 г., направени на стр. 96 и 97 от Акта по отношение на:

2.1. НОХД № 1221/2021 г. – твърди, че закъснението след срока е 2, а не 4 дни, както е посочено в Акта, тъй като едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК започнал да тече от 08.06.2021 г. – деня, следващ датата на разпоредителното заседание (07.06.2021 г.), и изтекъл на 09.07.2021 г. Счита, че нама как да се брои за просрочен и денят, в който е изпълнила задължението си.

2.2. НОХД № 1992/2021 г. – твърди, че закъснението след срока е 4, а не 5 дни, както е посочено в Акта, по изложените в п. 2.1 аргументи.

2.3. НОХД № 12141/2021 г. – твърди, че закъснението след срока е 7, а не 9 дни, както е посочено в Акта, по изложените в п. 2.1 аргументи.

2.4. НОХД № 6396/2021 г. – твърди, че закъснението след срока е 2, а не 20 дни, както е посочено в Акта, тъй като разпоредителното заседание е проведено на 10.06.2021 г., а не на 08.06.2021 г., както е отразено в Акта, и делото е насрочено за 14.07.2021 г., а не за 10.11.2021 г., както е отразено в Акта. (Приложение № 5).

2.5. НОХД № 8796/2021 г. – твърди, че закъснението след срока е 7, а не 9 дни, както е посочено в Акта, по изложените в п. 2.1 аргументи.

2.6. НОХД № 8351/2021 г. – сочи, че разпоредителното заседание е проведено на 22.11.2021 г. и делото е приключило със споразумение, поради което няма просрочие. (Приложение № 3).

2.7. НОХД № 13402/2021 г. – сочи, че в Акта погрешно е отразено, че разпоредително заседание е проведено на 03.11.2021 г. Пояснява, че с разпореждане от 29.10.2021 г. (Приложение № 26) делото е пренасрочено за 20.12.2021 г. на основание Заповед № АС-502/27.10.2021 г. на председателя на СРС (Приложение № 25). Делото не е разгледано и на 20.12.2021 г. заради ползван от нея отпуск

(Приложение № 17) и е пренасрочено за 10.01.2022 г. (Приложение № 27). На 10.01.2022 г. е проведено разпоредително заседание и делото е отложено за 16.02.2022 г. (Приложение № 28), следователно просрочие няма.

2.8. НОХД № 4696/2021 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 09.06.2021 г. и делото е насрочено за

13.09.2021 г., като счита, че времето на ползвания от нея платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.), съвпадащ със съдебната ваканция, не следва да се брои като забава в неин ущърб. (Приложение № 1).

2.9. НОХД № 13086/2021 г. – твърди, че няма закъснение след срока, тъй като разпоредителното заседание е проведено на 10.01.2022 г., а не на 03.11.2021 г., както е отразено в Акта, и делото е насрочено за 09.02.2022 г., а не за 10.02.2022 г. (Приложение № 7).

2.10. НОХД № 11535/2021 г. – твърди, че няма закъснение след срока, тъй като разпоредителното заседание е проведено на 06.10.2021 г. и делото е насрочено за 01.11.2021 г. (Приложение № 4).

2.11. НОХД № 3415/2022 г. – твърди, че данните в Акта са некоректни. Посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 19.05.2022 г. и делото е насрочено за 10.06.2022 г., следователно просрочие няма. (Приложение № 18).

2.12. НОХД № 10600/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 21.11.2022 г., а не на 12.10.2022 г., като делото е върнато на прокурора за отстраняване на процесуални нарушения, следователно просрочие няма. (Приложение № 19).

2.13. НОХД № 14607/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 06.04.2022 г., а не 16.12.2022 г., като делото е приключило по реда на глава 27 НПК – чл. 371, т. 2 НПК, следователно просрочие няма. (Приложение № 20).

2.14. НОХД № 7544/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 07.12.2022 г., а не на 25.07.2022 г., както е отразено в Акта, и делото е насрочено за 30.01.2023 г., при съобразяване със заповед за инвентаризация, а не за 05.10.2022 г. (Приложение № 21).

2.15. НОХД № 6906/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 09.11.2022 г., а не на 06.07.2022 г., и делото е насрочено за 16.11.2022 г., следователно просрочие няма. (Приложение № 22).

2.16. НОХД № 7274/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 30.09.2022 г., а не на 06.07.2022 г., и делото е насрочено за 21.10.2022 г., следователно просрочие няма. (Приложение № 23).

2.17. НОХД № 13442/2022 г. – посочва, че разпоредителното заседание е проведено на 18.01.2023 г., а не на 16.11.2022 г., и делото е насрочено за 13.03.2023 г. (Приложение № 24).

3. Оспорва и констатацията, че през 2021 г. тя е сред съдиите, допуснали нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по най-голям брой дела – 12, по три от които периодът е 65 – 87 дни (раздел IV от Акта, т. 34, стр. 1455), с аргумента, че противоречи на обективните данни с оглед изложеното в пунктове 2.1 – 2.17.

4. Оспорва констатациите за неспазване на срока по чл. 252, ал. 4 НПК през 2021 г. (стр. 104) и през 2022 г. (стр. 362) по 8 дела на неин доклад (посочени по-долу), като не е съгласна с началния момент на срока в случаите, когато са давани указания на тъжителя за привеждане на тъжбата в съответствие с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК. Счита, че „срокът започва да тече от момента, в който тъжителят отстрани всички нередовности, посочени в указанията от съда“. Излага конкретни съображения по отношение на:

4.1. НЧХД № 11252/2021 г., образувано на 05.08.2021 г. – посочва, че с разпореждане от 03.09.2021 г. (Приложение № 10) е оставила тъжбата без движение и е дала указания на тъжителката да отстрани нередовностите в нея, след което е насрочила делото за 10.12.2021 г.

4.2. НЧХД № 8909/2021 г., образувано на 23.06.2021 г. – посочва, че с разпореждане от 06.09.2021 г. е насрочила делото за 01.11.2021 г. Счита, че времето на ползвания от нея платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., съгласно Приложение № 1) не би могъл да се брои като забава в неин ущърб.

4.3. НЧХД № 1586/2021 г., образувано на 02.02.2021 г. – посочва, че с разпореждане от 01.04.2021 г. (Приложение № 11) е оставила тъжбата без движение и е дала указания на тъжителя да отстрани нередовностите в нея. След отстраняването им, е насрочила делото за 30.06.2021 г.

4.4. НЧХД № 12297/2021 г., образувано на 30.08.2021 г. – посочва, че с разпореждане от 06.09.2021 г. (Приложение № 29) е оставила тъжбата без движение и е дала указания за отстраняване на нередовностите в нея. След отстраняването им, с разпореждане от 15.11.2021 г. (Приложение № 30) частично е прекратила производството по делото. След изтичане на срока за обжалване на разпореждането за частично прекратяване на производството, с разпореждане от 23.12.2021 г. е насрочила делото в о.с.з. за 07.02.2022 г., като е съобщила периода на инвентаризация в съда – от 11.01.2021 г. до 29.01.2021 г. (Приложение № 31).

4.5. НЧХД № 1144/2022 г., образувано на 27.01.2022 г. – посочва, че с разпореждане от 14.02.2022 г. (Приложение № 36) е оставила тъжбата без движение и е дала указания за привеждането ѝ в съответствие с чл. 81, ал. 1 НПК. След изпълнение на указанията, с разпореждане от 17.03.2022 г. е насрочила делото в о.с.з. за 09.05.2022 г. В тази връзка обобщава, че срокът е започнал да тече на 17.03.2022 г. и просрочието е 8 дни (без да се броят почивните дни 6, 7 и 8 май 2022 г.), а не 71 дни.

4.6. НЧХД № 5075/2022 г., образувано на 20.04.2022 г. – посочва, че с разпореждане от 10.05.2022 г. (Приложение № 45) е оставила

тържбата без движение, а с разпореждане от 07.06.2022 г. е насрочила делото в о.с.з. за 11.07.2022 г.

4.7. НЧХД № 6912/2022 г. – сочи, че не е докладчик по делото (Приложение № 37).

4.8. НЧХД № 9001/2022 г., образувано на 19.07.2022 г. – посочва, че с разпореждане от 20.07.2022 г. (Приложение № 12) е оставила тържбата без движение, а след отстраняване на нередовностите, с разпореждане от 02.09.2022 г. е насрочила делото в о.с.з. за 19.10.2022 г. В тази връзка обобщава, че срокът е започнал да тече на 02.09.2022 г. и просрочието е 15 дни, а не 61 дни. Допълва, че следва да се вземе предвид и фактът, че за времето от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 38).

5. Не е съгласна с констатациите за неспазване на срока по чл. 271, ал. 10 НПК през 2021 г. и 2022 г., направени на стр. 113 и 369 от Акта по отношение на:

5.1. НОХД № 11353/2021 г. – посочва, че делото е образувано на 10.08.2021 г., когато тя е ползвала платен годишен отпуск, считано от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. (Приложение № 1). Счита, че срокът следва да се брой след завръщането ѝ на работа на 01.09.2021 г. и той е спазен, защото е насрочила делото за 06.10.2021 г.

5.2. АНД № 9237/2022 г. – посочва, че не е съобразено обстоятелството, че за времето от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 38).

5.3. АНД № 7157/2022 г. – твърди, че няма просрочие, тъй като делото е образувано на 08.06.2022 г. и с разпореждане от 09.06.2022 г. (Приложение № 39) делото е насрочено за 18.07.2022 г.

5.4. НОХД № 10600/2022 г. – посочва, че делото е образувано на 23.08.2022 г., когато тя е ползвала платен годишен отпуск. Счита, че срокът следва да се брой след завръщането ѝ на работа на 01.09.2022 г. и той е спазен, защото с разпореждане от същата дата е насрочила делото за 12.10.2022 г.

6. На следващо място посочва, че в таблиците „Възобновени наказателни дела“ през 2021 г. (стр. 124) и през 2022 г. (стр. 382) погрешно са включени 2 дела, които изобщо не са били спирани и съответно – възобновявани – НОХД № 11353/2021 г. и НОХД № 10600/2022 г. Уточнява, че:

6.1. По НОХД № 11353/2021 г. е проведено разпоредително заседание на 06.10.2021 г., след което делото е върнато на прокурора за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на обвиняемия в хода на ДП (Приложение № 9).

6.2. НОХД № 10600/2022 г. е приключило с произнесена присъда по реда на чл. 371, т. 2 (глава 27) НПК (Приложение № 40).

7. По повод констатацията, че през 2021 г. съдия Петя Топалова е разгледала 26 дела в повече от 3 заседания (стр. 114) подателката на възражението посочва, че проверяващите не са взели предвид:

- издадените заповеди на председателя на СРС във връзка с пандемичната обстановка, заради които е следвало да отсрочва дела;
- заповедта на председателя на СРС за ограничаване достъпа на съдии и служители до сградата на СРС, освен по утвърден график, заради пандемичната обстановка в страната (Приложение № 32);
- факта, че за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. е била в отпуск

(Приложение № 17).

8. Оспорва като неправилни данните за броя на заседателните й дни през месеците ноември и декември 2021 г., отразени в таблицата на стр. 120 от Акта, като твърди, че не е провеждала такива заседания, тъй като е била в отпуск за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. (Приложение № 17).

9. Не е съгласна с констатациите за изготвяне на мотивите на присъдите над 60 дни след срока по чл. 308, ал. 2 НПК, респ. за изготвяне на мотивите на решенията над 60 дни след срока по чл. 340, ал. 1 НПК, направени на стр. 160 и 161 от Акта по отношение на:

9.1. АНД № 9501/2021 г. – счита, че „срокът започва да се брои от деня, следващ обявяването на решението и свършва в деня на предаване на мотивите“. Твърди, че закъснението след срока е 4, а не 5 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.2. НОХД № 12179/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 10, а не 11 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.3. НОХД № 17131/2018 г. – твърди, че закъснението след срока е 15, а не 16 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.4. НОХД № 9317/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 16, а не 17 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.5. НОХД № 10139/2018 г. – твърди, че закъснението след срока е 16, а не 17 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.6. НОХД № 11335/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 24, а не 25 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е

ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.7. НОХД № 18481/2019 г. – посочва, че присъдата е обявена на 20.09.2021 г., а мотивите са предадени на 15.12.2021 г. Не бил отчетен фактът, че от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г.

9.8. НОХД № 3739/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 30, а не 31 дни.

9.9. АНД № 16363/2017 г. – твърди, че закъснението след срока е 33, а не 34 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.10. НОХД № 7975/2017 г. – посочва, че присъдата е обявена на 03.02.2021 г., а мотивите са качени в системата на 09.05.2021 г., като закъснението след срока е 33, а не 46 дни (Приложение № 33).

9.11. НОХД № 2554/2022 г. – посочва, че не е докладчик по делото (Приложение № 34).

9.12. НОХД № 199/2020 г. – твърди, че закъснението след срока е 47, а не 48 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.13. НОХД № 7084/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 52, а не 53 дни и че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се отчита в неин ущърб.

9.14. НОХД № 2167/2020 г. – твърди, че закъснението след срока е 52, а не 55 дни, тъй като не следва да се броят неприсъствените дни събота и неделя, както и денят, в който е изпълнила задължението си да предаде мотивите.

9.15. НОХД № 10430/2019 г. – твърди, че закъснението след срока е 61, а не 62 дни.

9.16 НОХД № 11535/2021 г. – посочва, че присъдата е обявена на 30.06.2021 г., а мотивите са предадени на 01.09.2022 г. Следвало да се има предвид, че е ползвала платен годишен отпуск за времето от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. (Приложение № 38).

10. Не е съгласна с констатациите за изготвяне на решенията над 60 дни след срока по чл. 340, ал. 1 НПК, направени на стр. 259 и 528 от Акта по отношение на:

10.1. АНД № 11079/2021 г. – посочва, че решението е обявено на 12.10.2021 г., а мотивите са предадени на 15.12.2021 г. Не бил отчетен фактът, че от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. е била в отпуск (Приложение № 17).

10.2. АНД № 14419/2020 г. – твърди, че закъснението след срока е 3, а не 6 дни, тъй като не следва да се броят неработните дни 22, 23 и 24 май 2021 г., както и денят, в който е предадена мотивите.

10.3. АНД № 5895/2020 г. – твърди, че няма просрочие, тъй като делото е обявено за решаване на 15.02.2021 г. и е решено на 01.03.2021 г. (Приложение № 35).

10.4. АНД № 11241/2022 г. – твърди, че няма просрочие, тъй като делото е обявено за решаване в съдебно заседание на 31.10.2022 г. (а не 2021 г.) и предадена решението на 08.11.2022 г. (Приложение № 13).

11. Не е съгласна с констатацията, че по ЧНД № 10208/2021 г. не е спазен едномесечният срок по чл. 243, ал. 5 НПК (стр. 292). Счита, че времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г., когато е ползвала платен годишен отпуск (Приложение № 1) не следва да се брои в неин ущърб и „не бива да влиза в срока ... за произнасяне по делото“.

12. Оспорва и констатацията, че по ЧНД № 8021/2021 г. не е спазен 7-дневният срок по чл. 244, ал. 5 НПК (стр. 294). Делото ѝ било разпределено на 08.06.2021 г. и решено на 05.07.2021 г. Посочва, че срокът е започнал да тече на 09.06.2021 г. и е изтекъл на 15.06.2021 г. и след като е предадена делото в първия работен ден – 05.07.2021 г., няма как да се броят в неин ущърб почивните дни преди него, следователно просрочието е 17, а не 20 дни.

13. Възражава срещу констатациите, че има 8 несвършени дела, образувани две или повече години преди проверката (стр. 560 и 617 от Акта). По отношение на 7 от тях (изброени по-долу) прилага преписи от съдебни актове, от които било видно, че:

13.1. НОХД № 6040/2020 г. е приключило с присъда от 02.02.2022 г. (Приложение № 16), която след обжалване е изцяло потвърдена от СГС.

13.2. НОХД № 13938/2020 г. е приключило с присъда от 28.02.2022 г. (Приложение № 15), обжалвана пред СГС.

13.3. НОХД № 17321/2019 г. е приключило с присъда от 15.05.2023 г. (Приложение № 46), т.е. преди да приключи проверката на ИВСС, която е с период на извършване 20.03.2023 г. – 15.07.2023 г.

13.4. НЧХД № 2117/2020 г. е приключило с присъда от 22.11.2022 г. (Приложение № 41), която след обжалване е изцяло потвърдена от СГС.

13.5. НЧХД № 3143/2020 г. е приключило с присъда от 11.07.2022 г. (Приложение № 42), която след обжалване е изцяло потвърдена от СГС.

13.6. АНД № 14274/2020 г. е постановено решение от 31.01.2022 г., което след обжалване е изцяло потвърдено от АССГ с Решение № 2971/03.05.2022 г. (Приложение № 14).

13.7. НЧХД № 16622/2020 г. е приключило с присъда от 24.07.2023 г. (Приложение № 15), обжалвана пред СГС. Категорично възразява, че проверяващите не са взели предвид обстоятелството, че делото ѝ е разпределено на 14.07.2022 г., видно от протокол за избор на съдия-докладчик (Приложение № 43) след отвод на двама съдии.

14. Не е съгласна с констатацията, че определението за разглеждане на делото по реда на глава 27 (чл. 371, т. 2) НПК е мотивирано само със становището на страните, а не със съображения на съда, направена по отношение на НОХД № 1992/2021 г. и НОХД № 14607/2022 г. Посочва, че съгласно чл. 370, ал. 1 НПК решение за предварително изслушване на страните се взема от съда служебно или по искане на подсъдимия, като в случая е налице втората хипотеза. Съдия Топалова изтъква, че не намира „каквато и да било необходимост, след изявлението на подсъдимия, което е надлежно протоколирано“ да излага мотиви, каквито не се изискват и от законодателя.

15. Оспорва констатацията, че определението по чл. 309 НПК е вписано в съдържанието на протокола за съдебното заседание, вместо след приключването му с подписите на председател и секретар, направена по отношение на НОХД № 1992/2021 г., и НОХД № 14607/2022 г. подчертава, че съгласно чл. 311, ал. 1, т. 4 НПК в протокола следва да се посочват всички разпореждания на председателя на състава и определенията на съда. Не разбира необходимостта от полагане на подписи на състава на съда и секретаря на повече от едно място в протокола, при положение, че в ЕИСС е възможно протоколът да се подпише само веднъж с квалифициран подпис (арг. чл. 311, ал. 2 НПК).

16. Не е съгласна с констатацията, че диспозитивът на присъдата/решението не съответства по съдържание на предвиденото в чл. 305, ал. 4 НПК – включени са фактически обстоятелства, които са част само от мотивите, направена по отношение на НОХД № 13402/2021 г., НОХД № 10451/2022 г. и АНД № 3165/2022 г. По делата от общ характер подчертава, че е обвързана от обвинението във вида, в който е внесено с ОА в съда и присъдата като съдържание трябва задължително да следва обвинението, формулирано в ОА, в противен случай рискува въззивната инстанция да отмени присъдата.

17. Не е съгласна с констатацията, че определението за разглеждане на делото по реда на глава 29 НПК е мотивирано само със становището на страните, а не със съображения на съда, направена по отношение на НОХД № 15675/2021 г. Посочва, че видно от съдържанието на протокола страните изразяват желание за сключване на споразумение и представят такова за одобрение от съда, и че след като е насрочила делото по този ред, явно е приела, че са налице основанията за това.

18. Оспорва констатацията, че в съдебно заседание по НОХД № 14277/2021 г. е разяснила на страните, че определението по чл. 382, ал. 9 НПК не подлежи на обжалване и протестиране, вместо, че е окончателно, както предвижда посочената разпоредба.

19. Не е съгласна с констатациите по отношение на АНД № 15221/2021 г. и АНД № 3165/2022 г., че при решаване на въпроса за наказанието не са обсъдени всички установени по делото и предвидени в чл. 27 ЗАНН индивидуализиращи обстоятелства.

По отношение на оспорените констатации, посочени в пунктове 14 – 19, счита, че „проверяващите са излезли извън своите правомощия, обсъждайки въпроси за законосъобразност и правилност на съдебните актове“.

След като се запозна с възражението и с Акта за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, и приложените към него материали, главният инспектор, за да се произнесе прецени:

Съгласно чл. 58, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) „актът за резултатите от проверката се предоставя на проверявания съдия, прокурор или следовател, както и на административния ръководител на съответния орган на съдебната власт. Те могат в 7-дневен срок от връчването му да направят възражения и да ги представят на главния инспектор, който постановява мотивирано решение по направените възражения“.

Възражението е подадено от легитимирано лице, доколкото в оспорения Акт се съдържат констатации, свързани с работата на съдия Петя Топалова. От предоставения с писмо изх. № 9000752/13.03.2024 г. по описа на СРС (вх. № 2310/14.03.2024 г. и вх. рег. № КПП-23-8/14.03.2024 г. по описа на ИВСС) списък на съдиите, запознати с Акта, е видно, че съдия Топалова се е запознал с Акта на 26.02.2024 г. Възражението е подадено лично в служба „Регистратура“ на ИВСС на 01.03.2024 г. При тези данни се установява, че възражението е подадено в рамките на срока по чл. 58, ал. 3, изр. 2 ЗСВ.

Възражението в частта на направеното оплакване срещу констатация за неспазване на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по отношение на НОХД № 6396/2021 г. (пункт 2.4) е недопустимо, като съображенията за това са следните: От една страна в Акта няма констатация, свързана с НОХД № 6396/2021 г., а фигурира констатация по отношение на НОХД № 6369/2021 г. (раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 97). От друга страна не става ясно дали констатацията по отношение на НОХД № 6369/2021 г. се оспорва, тъй като посочените във

възражението данни (относно датата на разпоредителното заседание и датата на първото съдебно заседание) и приложеният към него протокол за съдебно заседание на 10.06.2021 г. (Приложение № 5) се отнасят за НОХД № 6364/2021 г. С оглед изложеното възражението в частта му по пункт 2.4 следва да се отстави без разглеждане като недопустимо.

Освен това възражението в частта на направените от съдия Топалова изявления относно причините за разглеждането през 2021 г. на 26 дела в повече от три заседания (пункт 7) няма характер на възражение по смисъла на чл. 58, ал. 3, изр. второ ЗСВ, тъй като не е насочено към оспорване на фактически констатации в Акта. Подателката на възражението не оспорва констатацията, че делата са разгледани в повече от три заседания, обективизирана в таблицата на стр. 114 от Акта, а само пояснява причините, довели до това. Всъщност посочената констатация е статистическа и отразяването ѝ не би могло да бъде избегнато по изнесените във възражението доводи. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се остави без разглеждане като недопустимо.

В останалата част възражението е допустимо.

Разгледано по същество в допустимата му част, възражението е **частично основателно**, като съображенията за това са следните:

Преди да бъдат изложени конкретни съображения по оплакванията във възражението е необходимо да бъдат разяснени някои принципни положения.

Неоснователно е оплакването за недопустимост на констатациите в Акта, отнасящи се до съдържанието на съдебните актове и техните мотиви, поради липсата на законова компетентност от страна на ИВСС да извършва проверка за законосъобразност и правилност на съдебните актове. Правомощията на ИВСС, а оттам и правомощията на всеки инспектор, са регламентирани в чл. 54 ЗСВ. При комплексната планова проверка се реализират всички контролни правомощия на ИВСС по чл. 54, ал. 1, т. 1 – 3 ЗСВ. Съгласно чл. 54, ал. 1, т. 3 ЗСВ ИВСС анализира и обобщава делата, които са приключени с влязъл в сила съдебен акт, както и приключените преписки и дела на прокурорите и следователите. В съответствие с разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 4 ЗСВ, когато при упражняване на правомощието по чл. 54, ал. 1, т. 3 ЗСВ бъде установена противоречива съдебна практика, ИВСС сигнализира компетентните органи за отправяне на искане за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления по спорните или неправилно прилаганите въпроси. За да бъде установено наличието или липсата на противоречива съдебна практика, следва да бъде извършен анализ на влезлите в сила съдебни актове, включително по правилното и еднакво прилагане на закона от съдебните органи. Важно е да се отбележи, че начинът на обективизиране на съдебните актове също е предмет на този анализ, тъй като структурата, съдържанието и хронологията на разглежданите в тях въпроси е законоустановена. В случая оспорените

констатации са направени въз основа на проверени наказателни и административнонаказателни дела, приключили с влязъл в сила съдебен акт и по естеството си са в рамките на законоустановеното правомощие на ИВСС по чл. 54, ал. 1, т. 3 ЗСВ. Както беше посочено по-горе, с оглед упражняване правомощието по чл. 54, ал. 1, т. 4 ЗСВ анализът на влезлите в сила съдебни актове задължително следва да включва извършването на преценка от страна на ИВСС относно приложението на закона, включително по отношение на формата и съдържанието на съдебните актове, и при проверката е направено именно това. Би следвало да е пределно ясно, че посочването на грешките или пропуските, свързани с начина на обективизиране на съдебните актове не съставлява намеса от страна на ИВСС по съществото на спора. В Акта не е направен коментар по правилността и законосъобразността на постановените съдебни актове. Констатациите в Акта, отнасящи се до съдържанието на съдебните актове не засягат въпроси, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствения материал, нито за правилността и пълнотата на установените фактически положения. Тези констатации са направени на базата на приетите от съда за установени фактически положения, без да се накърнява свободата на вътрешното убеждение на съда по оценката на доказателствата, включително по отношение на тяхната относимост и достатъчност за разкриване на обективната истина и за изясняване на обстоятелствата по делото.

По повод твърдението на съдия Топалова, че едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК започва да тече от деня, следващ датата на разпоредителното заседание, следва да се припомни правилото на чл. 183, ал. 3 НПК, според което срокът, който се изчислява в месеци, изтича в съответния ден на последния месец, а когато месецът няма съответно число, срокът изтича в последния ден на месеца. Само срокът, който се изчислява в дни, започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден (чл. 183, ал. 2 НПК), а когато последният ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден (чл. 183, ал. 4 НПК).

Във връзка с аргумента, че в закъснението след изтичане на даден срок не следва да се включват почивните дни е необходимо да се посочи, че навсякъде в Акта закъсненията са изчислени в календарни (а не в работни) дни, тъй като именно по този начин се изчисляват и процесуалните срокове. Почивните дни се вземат предвид само, когато последният ден от срока е неприсъствен, съобразно правилото на чл. 183, ал. 4 НПК, посочено по-горе.

Денят, в който е извършено дължимото действие, се включва в броя на дните на закъснението, тъй като да се приеме обратното би означавало, че когато действието е извършено в деня, следващ деня, в

който е изтекъл определеният в закона срок за извършването му, няма да се отчете закъснение, което няма как да бъде вярно.

По пункт 1

Оспорените констатации за допуснато закъснение повече от три месеца от образуването на делото до насрочването на разпоредително заседание по отношение на НОХД № 7010/2021 г., НОХД № 7860/2021 г., НОХД № 8001/2021 г., НОХД № 8796/2021 г. и НОХД № 1616/2022 г. са обективирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след тримесечния срок по чл. 247а, ал. 2, т. 1 НПК (нов – чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК, ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.)“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 85, и таблица „Дела, насрочени след тримесечния срок по чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК“, отнасяща се за 2022 г., на стр. 337. Данните в посочените таблици по отношение на изброените дела съответстват на данните в предоставената от СРС Справка 2.4.1 „Спазване на срока по чл. 247а, ал. 2, т. 1/чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК след тримесечния срок“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от административния ръководител на СРС и служителя, който я е изготвил.

1.1. По отношение на НОХД № 7010/2021 г. в Акта е отразено, че делото е образувано на 18.05.2021 г. и насрочено в разпоредително заседание за 13.09.2021 г., а закъснението при насрочването му е 25 дни. Във възражението се твърди, че периодът на ползвания от съдия Топалова платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.) не следва да се отчита в неин ущърб като закъснение. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск през посочения период е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото съдията е следвало да съобрази ползването на платения си годишен отпуск по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

1.2. По отношение на НОХД № 7860/2021 г. в Акта е отразено, че делото е образувано на 04.06.2021 г. и насрочено в разпоредително заседание за 27.09.2021 г. и закъснението при насрочването му е 22 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на разпоредителното заседание (27.09.2021 г.), като се твърди, че то е насрочено за 27.06.2021 г. Според приложеното към възражението копие на разпореждане от 16.06.2021 г. (Приложение № 2) делото е насрочено за 27.06.2021 г. Посочената дата обаче е в неделя и вероятно при изписването ѝ в разпореждането е допусната техническа грешка. При извършена справка в ЕПЕП по движението на делото се установи, че разпоредително заседание е проведено на 27.09.2021 г., както е отразено в справката на СРС и в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

1.3. По отношение на НОХД № 8001/2021 г. в Акта е отразено, че делото е образувано на 08.06.2021 г. и насрочено в разпоредително заседание за 20.09.2021 г., а закъснението при насрочването му е 11 дни. Във възражението се твърди, че периодът на ползвания от съдия Топалова платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.) не следва да се отчита в неин ущърб като закъснение. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото съдията е следвало да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

1.4. По отношение на НОХД № 8796/2021 г. в Акта е отразено, че делото е образувано на 22.06.2021 г. и насрочено в разпоредително заседание за 29.09.2021 г., а закъснението при насрочването му е 6 дни. Във възражението се твърди, че периодът на ползвания от съдия Топалова платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.) не следва да се отчита в неин ущърб като закъснение. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск през посочения период е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

1.5. По отношение на НОХД № 1616/2022 г. в Акта е отразено, че делото е образувано на 07.02.2021 г. и насрочено в разпоредително заседание за 19.07.2021 г., а закъснението при насрочването му е 69 дни. Главният инспектор счита за основателен довода, че при преценката за наличието или липсата на закъснение при насрочването на делото в разпоредително заседание следва да се вземе предвид датата, на която делото е било разпределено на доклад на съдия Топалова. От приложените към възражението протоколи за избор на съдия-докладчик от 07.02.2022 г. и 01.07.2022 г. (Приложение № 12) е видно, че първоначално делото е разпределено на съдия Рашкова, а на 01.07.2022 г. е преразпределено на съдия Топалова. Делото е насрочено за 19.07.2022 г., видно от приложеното към възражението Разпореждане от 06.07.2022 г. (Приложение № 12). При така установените данни е видно, че тримесечният срок по чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК (ред. ДВ, бр. 110 от 2020 г.) е спазен. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 1616/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след тримесечния срок по чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК“, на стр. 337, като текстът „121; НОХД; 1616/2022; 07-02-22; Петя Топалова; 19-07-22; 69“ се заличи.

По пункт 2

Оспорените констатации за неспазване на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по отношение на НОХД № 1221/2021 г., НОХД № 1992/2021 г., НОХД № 12141/2021 г., НОХД № 8796/2021 г., НОХД № 8351/2021 г., НОХД № 13402/2021 г., НОХД № 4696/2021 г., НОХД № 13086/2021 г., НОХД № 11535/2021 г., НОХД № 3415/2022 г., НОХД № 10600/2022 г., НОХД № 14607/2022 г., НОХД № 7544/2022 г., НОХД № 6906/2022 г., НОХД № 7274/2022 г. и НОХД № 13442/2022 г. са обективирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 96 и 97, и таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, отнасяща се за 2022 г., на стр. 354 и 355. Данните в тези таблици по отношение на изброените дела съответстват на данните в предоставената от СРС Справка 2.4.2 „Спазване на срока по чл. 252, ал. 2 от НПК – брой дела, по които съдебното заседание е насрочено след едномесечния срок от разпоредителното заседание“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от административния ръководител на СРС и служителя, който я е изготвил. Следователно, при липсата на други обективни данни към момента на изготвяне на Акта, следва да се приеме, че констатациите са формирани обективно, съобразно предоставената от съда информация към онзи момент.

2.1. По отношение на НОХД № 1221/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 07.06.2021 г., датата на първото заседание е 12.07.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 4 дни. С възражението се оспорва началният момент на едномесечният срок за насрочване на делото, като се твърди, че той започва да тече от 08.06.2021 г. – деня, следващ датата на разпоредителното заседание. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 3 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 07.07.2021 г. (присъствен ден) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 5 дни (въпреки че в Акта са посочени 4 дни). С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

2.2. По отношение на НОХД № 1992/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 10.06.2021 г., датата на първото заседание е 16.07.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 5 дни. Във възражението се твърди, че дните на закъснението са 4. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 3 и 4 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 12.07.2021 г. (първият присъствен ден след 10.07.2021 г., който е събота) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 4 дни. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на

констатацията по отношение на НОХД № 1992/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 96, като в колона 8 „след срока (дни)“ числото „5“ се замени с „4“.

2.3. По отношение на НОХД № 12141/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 06.10.2021 г., датата на първото заседание е 15.11.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 9 дни. Във възражението се твърди, че дните на закъснението са 7. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 3 и 4 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 08.11.2021 г. (първият присъствен ден след 06.11.2021 г., който е събота) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 7 дни. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 12141/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 96, като в колона 8 „след срока (дни)“ числото „9“ се замени със „7“.

2.5. По отношение на НОХД № 8796/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 29.09.2021 г., датата на първото заседание е 22.11.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 23 дни. Във възражението се твърди, че дните на закъснението са 7. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 3 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 29.10.2021 г. (присъствен ден) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 24 дни (въпреки че в Акта са посочени 23 дни). С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

2.6. По отношение на НОХД № 8351/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 27.09.2021 г., датата на първото заседание е 22.11.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 25 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на разпоредителното заседание (27.09.2021 г.), като се твърди, че то е проведено на 22.11.2021 г., поради което няма закъснение при насрочването на първото съдебно заседание. От приложеното към възражението копие на протокол за съдебно заседание от 23.11.2021 г. (Приложение № 3) се установява, че разпоредителното заседание е проведено на 22.11.2021 г. и след приключването му, в същото съдебно заседание делото е разгледано по реда на глава 29 НПК и е приключило със споразумение. При така установените данни не е налице твърдяното в Акта нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 8351/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252,

ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 8351/2021; 15.6.2021; Петя Топалова; 27.9.2021; 22.11.2021; 25“ се заличава.

2.7. По отношение на НОХД № 13402/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 03.11.2021 г., датата на първото заседание е 10.01.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 37 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на разпоредителното заседание (03.11.2021 г.), като се сочи, че то е било насрочено за тази дата, но не е проведено, а на основание заповед на председателя на СРС е пренасрочено за 20.12.2021 г., когато отново не е проведено заради ползван от съдията отпуск

, като в крайна сметка е проведено на 10.01.2022 г. От приложените към възражението документи – Заповед № АС-502/27.10.2021 г. на председателя на СРС (Приложение № 25), разпореждане от 29.10.2021 г. (Приложение № 26), разпореждане без дата (Приложение № 27) и протокол за съдебно заседание от 10.01.2022 г. (Приложение № 28), се установява, че разпоредително заседание е проведено на 10.01.2022 г. (а не на 03.11.2021 г.) и делото е отложено за 16.02.2022 г. (а не за 10.01.2022 г.). При така установените данни и съгласно правилото на чл. 183, ал. 3 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 10.02.2022 г. (присъствен ден) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 6 дни. С оглед изложеното възражение в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 13402/2021 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като като текстът „121; НОХД; 13402/2021; 27.9.2021; Петя Топалова; 3.11.2021; 10.1.2022; 37“ се замени с текста „121; НОХД; 13402/2021; 27.9.2021; Петя Топалова; 10.1.2022; 16.2.2022; 6“.

2.8. По отношение на НОХД № 4696/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 09.06.2021 г., датата на първото заседание е 13.09.2021 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 65 дни. Във възражението се твърди, че периодът на ползвания от съдия Топалова платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.) не следва да се отчита в неин ущърб като закъснение. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск през посочения период е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражение в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

2.9. По отношение на НОХД № 13086/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 03.11.2021 г., датата на първото

заседание е 10.02.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 68 дни. С възражението се оспорват посочените в Акта дати, като се твърди, че разпоредителното заседание е проведено на 10.01.2022 г. (а не на 03.11.2021 г.), а първото съдебно заседание е насрочено за 09.02.2022 г. (а не за 10.02.2022 г.), поради което закъснение при насрочването му няма. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 10.01.2022 г. (Приложение № 7) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 10.01.2022 г. и делото е насрочено за 09.02.2022 г., т.е. в рамките на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 13086/2021 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 13086/2021; 17.9.2021; Петя Топалова; 3.11.2021; 10.2.2022; 68“ се заличи.

2.10. По отношение на НОХД № 11535/2021 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 06.10.2021 г., датата на първото заседание е 01.02.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 87 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на първото съдебно заседание (01.02.2022 г.), като се твърди, че то е насрочено за 01.11.2021 г., поради което няма закъснение след срока. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 06.10.2021 г. (Приложение № 4) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 06.10.2021 г., а първото съдебно заседание е насрочено за 01.11.2021 г., т.е. в рамките на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 11535/2021 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 11535/2021; 12.8.2021; Петя Топалова; 6.10.2021; 1.2.2022; 87“ се заличи.

2.11. По отношение на НОХД № 3415/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 14.04.2022 г., датата на първото заседание е 19.05.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 4 дни. С възражението се оспорват посочените в Акта дати, като се твърди, че разпоредителното заседание е проведено на 19.05.2022 г. (а не на 14.04.2022 г.), а първото съдебно заседание е насрочено за 10.06.2022 г. (а не за 19.05.2022 г.), поради което закъснение при насрочването му няма. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 19.05.2022 г. (Приложение № 18) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 19.05.2022 г., а първото съдебно заседание е насрочено за 10.06.2022 г., т.е. в рамките на срока

по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 3415/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 354, като текстът „121; НОХД; 3415/2022; 17.3.2022; Петя Топалова; 14.4.2022; 19.5.2022; 4“ се заличи.

2.12. По отношение на НОХД № 10600/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 12.10.2022 г., датата на първото заседание е 21.11.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 9 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на разпоредителното заседание (12.10.2022 г.), като се твърди, че то е проведено на 21.11.2022 г. и делото е върнато на прокурора за отстраняване на процесуални нарушения, поради което няма закъснение след срока. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 21.11.2022 г. (Приложение № 19) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 21.11.2022 г., като на основание чл. 249, ал. 2, вр. чл. 248, ал. 1, т. 3, вр. чл. 248, ал. 5 НПК съдебното производство е прекратено и делото е върнато на прокурора за отстраняване на допуснати процесуални нарушения. При така установените данни не е налице твърдяното в Акта нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 10600/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 10600/2022; 28.3.2022; Петя Топалова; 12.10.2022; 21.11.2022; 9“ се заличи.

2.13. По отношение на НОХД № 14607/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 16.12.2022 г., датата на първото заседание е 01.02.2023 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 16 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта дата на разпоредителното заседание (16.12.2022 г.), като се твърди, че то е проведено на 06.04.2023 г. (във възражението погрешно се сочи 06.04.2022 г., което очевидно се дължи на техническа грешка, като се има предвид, че делото е образувано на 17.11.2022 г.) и делото е приключило на същата дата по реда на глава 27 НПК, поради което закъснение след срока няма. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 06.04.2023 г. (Приложение № 20) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 06.04.2023 г. и в същото съдебно заседание, по искане на страните, на основание чл. 252, ал. 1 НПК делото е разгледано по реда на глава 27 НПК, даден е ход на съдебното следствие и делото е обявено за решаване. В случая не е

налице твърдяното в Акта нарушение на чл. чл. 252, ал. 2 НПК, тъй като приложима е разпоредбата на чл. 252, ал. 1 НПК, в съответствие с която делото е разгледано незабавно след провеждане на разпоредителното заседание в едно съдебно заседание. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 14607/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 14607/2022; 17.11.2022; Петя Топалова; 16.12.2022; 1.2.2023; 16“ се заличи.

2.14. По отношение на НОХД № 7544/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 25.07.2022 г., датата на първото заседание е 05.10.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 41 дни. С възражението се оспорват посочените в Акта дати, като се твърди, че разпоредителното заседание е проведено на 07.12.2022 г. (а не на 25.07.2022 г.), а първото съдебно заседание е насрочено за 30.01.2023 г. (а не за 05.10.2022 г.) при съобразяване със заповед за инвентаризация. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 07.12.2022 г. (Приложение № 21) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 07.12.2022 г., като първото съдебно заседание е насрочено за 30.01.2023 г. При така установените данни и съгласно правилата на чл. 183, ал. 3 и 4 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 09.01.2023 г. (първият присъствен ден след 07.01.2023 г., който е събота) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 21 дни. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 7544/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като като текстът „121; НОХД; 7544/2022; 16.6.2022; Петя Топалова; 25.7.2022; 5.10.2022; 41“ се замени с текста „121; НОХД; 7544/2022; 16.6.2022; Петя Топалова; 7.12.2022; 30.1.2023; 21“.

2.15. По отношение на НОХД № 6906/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 06.07.2022 г., датата на първото заседание е 21.09.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 46 дни. С възражението се оспорват посочените в Акта дати, като се твърди, че разпоредителното заседание е проведено на 09.11.2022 г. (а не на 06.07.2022 г.), а първото съдебно заседание е насрочено за 16.11.2022 г. (а не за 21.09.2022 г.), поради което няма закъснение при насрочването му. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание от 09.11.2022 г. (Приложение № 22) е видно, че разпоредително заседание е проведено на 09.11.2022 г., а първото

съдебно заседание е насрочено за 16.11.2022 г., т.е. в рамките на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 6906/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 6906/2022; 2.6.2022; Петя Топалова; 6.7.2022; 21.9.2022; 46“ се заличи.

2.16. По отношение на НОХД № 7274/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 06.07.2022 г., датата на първото заседание е 28.09.2022 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 53 дни. С възражението се оспорват посочените в Акта дати, като се твърди, че разпоредителното заседание е проведено на 30.09.2022 г. (а не на 06.07.2022 г.), а първото съдебно заседание е насрочено за 21.10.2022 г. (а не за 28.09.2022 г.), поради което няма закъснение при насрочването му. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание, проведено на 30.09.2022 г. (Приложение № 23), е видно, че разпоредително заседание е проведено на 30.09.2022 г. и делото е насрочено за 21.10.2022 г., т.е. в рамките на срока по чл. 252, ал. 2 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 7274/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 7274/2022; 10.6.2022; Петя Топалова; 6.7.2022; 28.9.2022; 53“ се заличи.

2.17. По отношение на НОХД № 13442/2022 г. в Акта е отразено, че датата на разпоредителното заседание е 16.11.2022 г., датата на първото заседание е 13.03.2023 г., а закъснението след срока по чл. 252, ал. 2 НПК е 86 дни. С възражението се оспорва посочената в Акта датана разпоредителното заседание (16.11.2022 г.), като се твърди, че то е проведено на 18.01.2023 г., поради което няма закъснение при насрочването му. От приложения към възражението протокол за съдебно заседание, проведено на 18.01.2023 г. (Приложение № 24), е видно, че разпоредително заседание е проведено на 18.01.2023 г. и делото е насрочено за 13.03.2023 г. При така установените данни и съгласно правилата на чл. 183, ал. 3 и 4 НПК едномесечният срок по чл. 252, ал. 2 НПК е изтекъл на 20.02.2023 г. (първият присъствен ден след 18.02.2023 г., който е събота) и закъснението при насрочването на първото съдебно заседание е 21 дни. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 13442/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355,

като като текстът „121; НОХД; 13442/2022; 25.10.2022; Петя Топалова; 16.11.2022; 13.3.2023; 86“ се замени с текста „121; НОХД; 13442/2022; 25.10.2022; Петя Топалова; 18.1.2023; 13.3.2023; 21“.

По пункт 3

Оспорената констатация, че през 2021 г. съдия Петя Топалова е сред съдиите, допуснали нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по най-голям брой дела – 12, по три от които периодът е 65 – 87 дни, е обективирана в раздел IV от Акта „Констатации от извършената проверка в СРС“, т. 34, на стр. 1455. Следва да се поясни, че оспорената констатация е изведена от констатациите в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 96 и 97, според която тези дела са 12 броя. Като се вземат предвид отменените констатации в Акта по отношение на НОХД № 8351/2021 г., НОХД № 13086/2021 г. и НОХД № 11535/2021 г. (пунктове 2.6, 2.9 и 2.10), делата на доклад на съдия Петя Топалова през 2021 г., насрочени след срока по чл. 252, ал. 2 НПК, са 8 броя. В тази връзка възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията, обективирана в раздел IV от Акта „Констатации от извършената проверка в СРС“, т. 34, на стр. 1455, като текстът „Съдия Петя Топалова е насрочила в нарушение на предвидения срок 12 дела, по 3 от които периодът е 65 - 87 дни“ се заличи.

Освен това Актът следва да се измени в частта на констатацията за съдиите, допуснали през 2021 г. нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по най-голям брой дела, обективирана в раздел IV от Акта „Констатации от извършената проверка в СРС“, т. 34, на стр. 1455, като текстът „Съдиите, които са допуснали нарушение по най-голям брой дела са: Яна Цветанова Димитрова – 16, Петя Топалова – 12, Николай Василев – 11, Маргарита Димитрова – 10, Веселина Няголова – 10“ се замени с текста „Съдиите, които са допуснали нарушение по най-голям брой дела са: Яна Цветанова Димитрова - 16, Николай Василев – 11, Маргарита Димитрова – 10, Веселина Няголова – 10“.

По пункт 4

Оспорените констатации за неспазване на срока по чл. 252, ал. 4 НПК през 2021 и 2022 г., направени по отношение на НЧХД № 11252/2021 г., НЧХД № 8909/2021 г., НЧХД № 1586/2021 г., НЧХД № 12297/2021 г., НЧХД № 1144/2022 г., НЧХД № 5075/2022 г., НЧХД № 6912/2022 г. и НЧХД № 9001/2022 г. са обективирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 4 НПК“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 104, и таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 4 НПК“, отнасяща се за 2022 г., на стр. 362. Данните в посочените таблица по отношение на изброените дела съответстват на

информацията, съдържаща се в предоставената от СРС справка 2.4.3 „Спазване на срока по чл. 252, ал. 4 от НПК – брой дела, насрочени след едномесечния срок от образуване на делото“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от председателя на СРС и от служителя, който я е изготвил. Следователно при липсата на други обективни данни към момента на изготвяне на Акта, следва да се приеме, че констатациите са формирани обективно, съобразно предоставената от съда информация към онзи момент.

Основният спор, повдигнат с възражението, е относно началния момент при изчисляване на закъснението след срока по чл. 252, ал. 4 НПК, като се твърди, че това следва да бъде датата, на която тъжбата е била приведена в съответствие с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК. Главният инспектор изразява принципната позиция, че в случаите, когато съдът е дал указания за привеждане на тъжбата в съответствие с изискванията на чл. 81, ал. 1 НПК и нередовностите в тъжбата са били отстранени, срокът по чл. 252, ал. 4 НПК следва да тече от датата на отстраняване на нередовностите, тъй като само при наличието на редовна тъжба са налице основания за разглеждането ѝ в съдебно заседание. За да се установи началният момент на срока обаче, е необходимо представянето на доказателства за датата, на която нередовностите в съответната тъжба са били отстранени.

Относно констатациите за неспазване на срока по чл. 252, ал. 4 НПК през 2021 г.

4.1. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 11252/2021 г. е образувано на 05.08.2021 г. С разпореждане от 03.09.2021 г. (Приложение № 10 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на частната тъжителка да отстрани нередовностите в нея. Във възражението се сочи, че след отстраняване на нередовностите, делото е насрочено в открито съдебно заседание за 10.12.2021 г. Не е посочена обаче датата, на която нередовностите в тъжбата са били отстранени (от която следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК), нито са представени доказателства за това обстоятелство. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

4.2. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 8909/2021 г. е образувано на 23.06.2021 г. и с разпореждане от 06.09.2021 г. делото е насрочено за 01.11.2021 г. Във възражението се твърди, че периодът на ползвания от съдия Топалова платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.) не следва да се отчита в неин ущърб като закъснение. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск през посочения период е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на

процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

4.3. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 1586/2021 г. е образувано на 02.02.2021 г. С разпореждане от 01.04.2021 г. (Приложение № 11 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на тъжителя да отстрани нередовностите в нея. Във възражението се сочи, че след отстраняване на нередовностите, делото е насрочено в открито съдебно заседание за 30.06.2021 г. Не е посочена обаче датата, на която нередовностите в тъжбата са били отстранени (от която следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК), нито са представени доказателства за това обстоятелство. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

4.4. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 12297/2021 г. е образувано на 30.08.2021 г. С разпореждане от 06.09.2021 г. (Приложение № 29 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на тъжителката за отстраняване на нередовностите в нея. В мотивите на приложеното към възражението разпореждане от 15.11.2021 г. (Приложение № 30) се посочва, че нередовностите в тъжбата са отстранени с молба вх. № 67275/11.20.2021 г. (очевидно месецът е сгрешен) и в тази връзка е прието, че тъжбата отговаря на изискванията на чл. 81 НПК в частта по едно от повдигнатите обвинения, а в друга част не отговаря на същите, поради което съдът е прекратил частично наказателното производство. Във възражението се сочи, че след изтичане на срока за обжалване на разпореждането от 15.11.2021 г., с разпореждане от 23.12.2021 г. делото е насрочено в о.с.з. за 07.02.2022 г. Във възражението не е посочена датата, на която разпореждането за частично прекратяване на производството е влязло в сила (от която в случая следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК). Такива данни не се съдържат и в ЕПЕП. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

Относно констатациите за неспазване на срока по чл. 252, ал. 4 НПК през 2022 г.

4.5. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 1144/2022 г. е образувано на 27.01.2022 г. С разпореждане от 14.02.2022 г. (Приложение № 36 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на тъжителя за привеждането ѝ в съответствие с чл. 81, ал. 1 НПК. Във възражението се сочи, че след изпълнение на указанията, с разпореждане от 17.03.2022 г. делото е насрочено в о.с.з. за 09.05.2022 г. Не е посочена обаче датата, на която нередовностите в тъжбата са били отстранени (от която следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК), нито са представени доказателства за това

обстоятелство. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

4.6. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 5075/2022 г. е образувано на 20.04.2022 г. С разпореждане от 10.05.2022 г. (Приложение № 45 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на тъжителя за привеждането ѝ в съответствие с чл. 81, ал. 1 НПК. Във възражението се сочи, че с разпореждане от 07.06.2022 г. делото е насрочено в о.с.з. за 11.07.2022 г. Не е посочена обаче датата, на която нередовностите в тъжбата са били отстранени (от която следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК), нито са представени доказателства за това обстоятелство. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

4.7. При направена справка в ЕПЕП за случайното разпределение на НЧХД № 6912/2022 г. се установи, че с Протокол за избор на съдия-докладчик от 02.06.2022 г. делото е разпределено на съдия Петя Топалова, а поради нейния отвод на основание чл. 29, ал. 2 НПК, с Протокол за избор на съдия-докладчик от 18.07.2022 г. делото е преразпределено на съдия Иван Стоилов. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 6912/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 4 НПК“, на стр. 362, като текстът „121; НЧХД; 6912/2022; 02-06-22; Петя Топалова; 03-11-22; 123“ се заличи.

4.8. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НЧХД № 9001/2022 г. е образувано на 19.07.2022 г. С разпореждане от 20.07.2022 г. (Приложение № 12 към възражението) тъжбата е оставена без движение и са дадени указания на тъжителя за привеждането ѝ в съответствие с чл. 81, ал. 1 НПК. Във възражението се сочи, че след отстраняване на нередовностите, с разпореждане от 02.09.2022 г. делото е насрочено в о.с.з. за 19.10.2022 г. Не е посочена обаче датата, на която нередовностите в тъжбата са били отстранени (от която следва да тече срокът по чл. 252, ал. 4 НПК), нито са представени доказателства за това обстоятелство. Изтъкнатото от съдия Топалова обстоятелство, че за времето от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. е ползвала платен годишен отпуск е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, тъй като съдията е следвало да съобрази ползването на платения си годишен отпуск по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 5

Оспорените констатации за неспазване на тримесечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК по отношение на НОХД № 11353/2021 г., АНД №

9237/2022 г., АНД № 7157/2022 г. и НОХД № 10600/2022 г. са обективирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 113 и 369. Важно е да се отбележи, че данните в Акта съответстват на информацията, съдържаща се в предоставената от СРС справка 2.5 „Спазване на срока по чл. 271, ал. 10 от НПК – дела, по които съдебното заседание е отложено и е насрочено в срок, по-дълъг от 3 месеца“ през 2021 г. и 2022 г., отнасяща се за 12-ви състав, подписана от председателя на СРС и от служителя, който я е изготвил.

5.1. По отношение на НОХД № 11353/2021 г. във възражението се твърди, че делото е образувано на 10.08.2021 г., когато съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск (от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г.), поради което срокът по чл. 271, ал. 10 НПК следва да се брои след завръщането ѝ на работа на 01.09.2021 г. и в случая той е спазен, тъй като делото е насрочено за 06.10.2021 г. На първо място следва да се подчертае, че изложените доводи са неотнисими към спазването на срока по чл. 271, ал. 10 НПК, тъй като касаят насрочването на разпоредителното заседание, за което намира приложение разпоредбата на чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК (ред. ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.). При извършена справка в ЕПЕП по движението на НОХД № 11353/2021 г. се установи, че разпоредително заседание е проведено на 06.10.2021 г. и делото е отложено за 01.02.2022 г., т.е. след тримесечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

5.2. При извършена справка в ЕПЕП по движението на АНД № 9237/2022 г. се установи, че делото е образувано на 22.07.2022 г. и с разпореждане от 26.07.2022 г. е насрочено в открито съдебно заседание за 05.10.2022 г., което впоследствие е пренасрочено за 01.11.2022 г. В съдебното заседание на 01.11.2022 г. делото е отложено за 30.11.2022 г., като на последната дата е обявено за решаване. С определение от 05.12.2022 г., постановено в закрито заседание на същата дата, е отменен ходът по същество и е възобновено съдебното следствие, като са дадени указания на жалбоподателя да представи доказателства дали поддържа подадената жалба. След изпълнение на дадените указания, с разпореждане от 20.03.2023 г. делото е насрочено в открито съдебно заседание за 24.04.2023 г. В съдебното заседание на 24.04.2023 г. делото е обявено за решаване, като решение е постановено на 12.08.2023 г. В случая няма нарушаване на 3-месечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК, тъй като в единствения случай на отлагане на делото (в съдебното заседание на 01.11.2022 г.) периодът до следващото съдебно заседание (насрочено за 30.11.2022 г.) не надвишава 3 месеца. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на АНД № 9237/2022 г.

5.3. АНД № 7157/2022 г. е образувано на 08.06.2022 г. и с разпореждане от 09.06.2022 г. (Приложение № 39 към възражението) делото е насрочено за 18.07.2022 г. В съдебното заседание на 18.07.2022 г. делото е обявено за решаване. С определение от 25.07.2022 г. е отменен ходът по същество и е възобновено съдебното следствие, като са дадени указания. След изпълнение на указанията, с разпореждане от 21.10.2022 г. делото е насрочено за 23.11.2022 г. В съдебното заседание на 23.11.2022 г. делото е отложено за 14.12.2022 г., като на последната дата е обявено за решаване. По делото е постановено решение на 03.01.2023 г. В случая няма нарушаване на 3-месечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК, тъй като в единствения случай на отлагане на делото (в съдебното заседание на 23.11.2022 г.) периодът до следващото съдебно заседание (насрочено за 14.12.2022 г.) не надвишава 3 месеца. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на АНД № 7157/2022 г.

5.4. По отношение на НОХД № 10600/2022 г. във възражението се твърди, че делото е образувано на 23.08.2021 г., когато съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск, поради което срокът по чл. 271, ал. 10 НПК следва да се брои след завръщането ѝ на работа на 01.09.2022 г. и в случая той е спазен, тъй като делото е насрочено за 12.10.2021 г. Изложените доводи са неотнисими към спазването на срока по чл. 271, ал. 10 НПК, тъй като касаят насрочването на разпоредителното заседание, за което намира приложение разпоредбата на чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК (ред. ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.). При извършена справка в ЕПЕП по движението на НОХД № 10600/2022 г. се установи, че разпоредително заседание е проведено на 12.10.2022 г. и делото е отложено за 21.11.2022 г. С разпореждане от 13.03.2023 г., след като е взето предвид Определение от 09.01.2023 г. по ВЧНД № 5597/2022 г. по описа на СГС, делото е насрочено в открито заседание за 24.04.2023 г. Проведени са още три открити съдебни заседания – на 31.05.2023 г., 07.06.2023 г. и 24.07.2023 г. В случая няма нарушаване на 3-месечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК, тъй като периодът между всяко от изброените съдебни заседания спрямо предходното е по-малък от 3 месеца. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НОХД № 10600/2022 г.

С оглед изложеното в пунктове 5.2, 5.3 и 5.4 Актът следва да се отмени в частта на констатацията за насрочване през 2022 г. на дела с докладчик съдия Петя Топалова след тримесечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК, обективизирана на стр. 369, редове 20 и 21, като текстът „съдия Петя Топалова (3) – АНД № 9237/2022, АНД № 7157/2022, НОХД № 10600/2022“ се заличи.

По пункт 6

Оспорените констатации, че НОХД № 11353/2021 г. и НОХД № 10600/2022 г. са възобновени, са обективирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Наказателни дела, възобновени през 2021 г.“, на стр. 124, и съответно таблица „Наказателни дела, възобновени през 2022 г.“, на стр. 382. Данните в тези таблици съответстват на данните в предоставената от СРС Справка 2.13 „Възобновени наказателни производства“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от административния ръководител на СРС и от служителя, който я е изготвил.

6.1. По НОХД № 11353/2021 г. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че делото е образувано на 10.08.2021 г. С разпореждане от 04.09.2021 г. делото е насрочено в разпоредително заседание на 06.10.2021 г. В съдебното заседание на 06.10.2021 г., видно от приложения към възражението протокол за съдебното заседание (Приложение № 9), е проведено разпоредително заседание и делото е върнато на прокурора за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на обвиняемия в хода на досъдебното производство. Според данните в ЕПЕП делото не е било спирано и съответно – възобновявано. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 11353/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Наказателни дела, възобновени през 2021 г.“ на стр. 124, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 11353/2021“ се заличи.

6.2. НОХД № 10600/2022 г. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че делото е образувано на 23.08.2021 г. и след проведени 6 открити съдебни заседания (на 12.10.2022 г., 21.11.2022 г., 24.04.2023 г., 31.05.2023 г., 07.06.2023 г. и 24.07.2023 г. е приключило с Присъда от 24.07.2023 г. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че делото не било спирано и съответно – възобновявано. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 10600/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Наказателни дела, възобновени през 2021 г.“ на стр. 382, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 10600/2022“ се заличи.

По пункт 8

Оспорената констатация за броя на заседателните дни на съдия Топалова през месеците ноември и декември 2021 г. е обективирана в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Брой на заседателните дни за всеки съдия по месеци през 2021

г.“, на стр. 120. Данните в Акта за броя на заседателните дни съответстват на данните в предоставената от СРС справка 2.9. „Брой на съдебните заседания месечно /заседателни дни/“, подписана от председателя на СРС и от служителя, който я е изготвил. В справката и съответно в Акта е посочено, че през м. ноември 2021 г. съдия Топалова е имала 9 заседателни дни, а през м. декември 2021 г. – 10 заседателни дни. От представената към възражението

е видно, че за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. съдия Топалова е ползвала отпуск

. При така установените данни и предвид факта, че през месеците ноември и декември 2021 г. 121-ви състав е заседавал два дни в седмицата, в дните понеделник и сряда, се установява, че заседателните дни на съдия Топалова през м. ноември 2021 г. са с един по-малко от отразените в справката на СРС и в Акта, а през м. декември 2021 г. – със 6 дни по-малко. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията за броя на заседателните дни на съдия Петя Топалова за месеците ноември и декември 2021 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Брой на заседателните дни за всеки съдия по месеци през 2021 г.“, на стр. 120, като в колона 13 „XI“ числото „9“ се замени с „8“, а в колона 14 „XII“ числото „10“ се замени с „4“.

По пункт 9

Оспорените констатации за делата с изготвени мотиви след 60 дни са обективизирани в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 160 и 161, и таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, отнасяща се за 2022 г., на стр. 419. Данните в посочените таблици съответстват на информацията, съдържаща се в предоставената от СРС справка 13.1.1. „Спазване на срока по чл. 308/340 от НПК: Изготвяне на мотиви по наказателни дела след обявяване на присъдата“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от председателя на СРС и от служителя, който я е изготвил.

9.1. По отношение на АНД № 9501/2021 г. в Акта е посочено, че съдебният акт (решението) е постановено на 13.09.2021 г., а мотивите са изготвени на 17.11.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 5 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 4. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 340, ал. 1, вр. чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 14.09.2021 г. и е изтекъл на 12.11.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 5 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта.

Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. няма отношение към спазването на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1, вр. чл. 308, ал. 2 НПК, респ. към изчисляването на дните на закъснението след изтичането му, тъй като срокът е започнал да тече след приключването на платения годишен отпуск, но дори да не беше така, съдията е била длъжна да съобрази ползването на платения си годишен отпуск по начин, осигуряващ спазване на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.2. По отношение на НОХД № 12179/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 23.06.2021 г., а мотивите са изготвени на 02.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 11 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 10. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 24.06.2021 г. и е изтекъл на 23.08.2021 г. (първият присъствен ден след 22.08.2021 г., който е неделя). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 10 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 11 дни, както е отразено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото съдията е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 12179/2019 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „11“ се замени с „10“.

9.3. По отношение на НОХД № 17131/2018 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 21.07.2021 г., а мотивите са изготвени на 05.10.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 16 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 15. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 22.07.2021 г. и е изтекъл на 20.09.2021 г. (първият присъствен ден след 19.09.2021 г., който е неделя). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 15 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 16 дни, както е отразено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, тъй като тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се измени в частта на

констатацията по отношение на НОХД № 17131/2018 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „16“ се замени с „15“.

9.4. По отношение на НОХД № 9317/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 24.03.2021 г., а мотивите са изготвени на 09.06.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 17 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 16. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 25.03.2021 г. и е изтекъл на 25.05.2021 г. (първият присъствен ден след 23 и 24 май 2021 г., които са неприсъствени дни). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 15 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 17 дни, както е отразено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. няма отношение към спазването на 60-дневния срок по чл. 308, ал. 2 НПК, респ. към изчисляването на дните на закъснението след изтичането му, тъй като мотивите са изготвени преди да започне ползването на отпуска, но дори да не беше така, съдията е била длъжна да съобрази ползването на платения си годишен отпуск по начин, осигуряващ спазване на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се измени в часта на констатацията по отношение на НОХД № 9317/2019 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „17“ се замени с „15“.

9.5. По отношение на НОХД № 10139/2018 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 22.06.2021 г., а мотивите са изготвени на 07.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 17 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 16. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 23.06.2021 г. и е изтекъл на 23.08.2021 г. (първият присъствен ден след 21.08.2021 г., който е събота). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 15 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 17 дни, както е отразено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се измени в часта на констатацията по отношение на НОХД № 10139/2018 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица

„Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „17“ се замени с „15“.

9.6. По отношение на НОХД № 11335/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 28.06.2021 г., а мотивите са изготвени на 21.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 25 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 24. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 29.06.2021 г. и е изтекъл на 27.08.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 25 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.7. По отношение на НОХД № 18481/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 20.09.2021 г., а мотивите са изготвени на 15.12.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 26 дни. Във възражението се твърди, че при изчисляване дните на закъснението не е взет предвид фактът, че за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. съдия Топалова е била в отпуск

(Приложение № 17 към възражението). Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 21.09.2021 г. и е изтекъл на 19.11.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 26 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. В случая обаче следва да бъде съобразено обстоятелството, че съдия Топалова е била в отпуск за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г., в което се включва целият период на закъснението. В тази връзка Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 18481/2019 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като текстът „Петя Топалова; НОХД; 18481/2019; 20.9.2021 г.; 15.12.2021; 26“ се заличи.

9.8. По отношение на НОХД № 3739/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 22.03.2021 г., а мотивите са изготвени на 21.06.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 31 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 30. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 23.03.2021 г. и е изтекъл на 21.05.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 31 дни след изтичането на 60-

дневния срок, както е отразено и в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.9. По отношение на АНД № 16363/2017 г. в Акта е посочено, че съдебният акт (решението) е постановено на 31.05.2021 г., а мотивите са изготвени на 02.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 34 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 33. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 340, ал. 1, вр. чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 01.06.2021 г. и е изтекъл на 30.07.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 34 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.10. По отношение на НОХД № 7975/2017 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 03.02.2021 г., а мотивите са изготвени на 10.05.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 36 дни. Във възражението се твърди, че мотивите са качени в системата на 09.05.2021 г., а закъснението след срока е 33 дни. От приложените към възражението мотиви (Приложение № 33) е видно, че те са изготвени на 09.05.2021 г., а не на 10.05.2021 г., както е отразено в Акта. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 04.02.2021 г. и е изтекъл на 05.04.2021 г. (първият присъствен ден след 04.04.2021 г., който е неделя). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 34 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 36 дни, както е отразено в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част е частично основателно, поради което Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 7975/2017 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „36“ се замени с „34“.

9.11. В Акта е посочено, че НОХД № 2554/2022 г. е на доклад на съдия Петя Топалова, присъдата по него е обявена на 19.05.2021 г., мотивите са изготвени на 03.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 47 дни. Тези данни напълно съответстват на данните в справката на СРС 13.1.1. „Спазване на срока по чл. 308/340 от НПК: Изготвяне на мотиви по наказателни дела след обявяване на присъдата“, в която освен това е посочено, че НОХД № 2554/2022 г. е образувано на 21.02.2022 г. Очевидно в справката на СРС е допусната грешка в годината на

образуване на делото, тъй като няма как присъдата по него да е постановена преди образуването му. При извършена справка в ЕПЕП се установи, че НОХД № 2554/2020 г. е образувано на 21.02.2020 г. и с протокол за избор на съдия-докладчик от същата дата е разпределено на съдия Петя Топалова. По делото обаче няма постановена присъда, както е посочено в справката на СРС и съответно – в Акта. През 2021 г. няма образувано НОХД с № 2554, а само НЧХД № 2554/2021 г., разпределено на доклад на съдия Албена Момчилова. През 2022 г. също няма образувано НОХД с № 2554, а само НЧХД № 2554/2022 г., разпределено на доклад на съдия Чавдар Костов. При така установените данни Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на НОХД № 2554/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като текстът „Петя Топалова; НОХД; 2554/2022; 19.5.2021 г.; 3.9.2021; 47“ се заличи.

9.12. По отношение на НОХД № 199/2020 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 17.05.2021 г., а мотивите са изготвени на 02.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 48 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 47. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 18.05.2021 г. и е изтекъл на 16.07.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 48 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобщи ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.13. По отношение на НОХД № 7084/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 12.05.2021 г., а мотивите са изготвени на 02.09.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 53 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 52. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 13.05.2021 г. и е изтекъл на 12.07.2021 г. (първият присъствен ден след 11.07.2021 г., който е неделя). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 52 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 53 дни, както е отразено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобщи ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е

основателно, поради което Актът следва да се измени в часта на констатацията по отношение на НОХД № 7084/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „53“ се замени с „52“.

9.14. По отношение на НОХД № 2167/2020 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 19.03.2021 г., а мотивите са изготвени на 12.07.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 55 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 52. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 20.03.2021 г. и е изтекъл на 18.05.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 55 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

9.15. По отношение на НОХД № 10430/2019 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 01.03.2021 г., а мотивите са изготвени на 01.07.2021 г., а закъснението при изготвянето им е 62 дни. Повдигнатият с възражението спор е за броя на дните на закъснението, като се твърди, че те са 61. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 02.03.2021 г. и е изтекъл на 05.05.2021 г. (първият присъствен ден след 30-ти април, 1-ви, 2-ри, 3-ти и 4-ти май 2021 г. – почивни дни, включително Великден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 57 дни след изтичането на 60-дневния срок, а не 62 дни, както е отразено в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се измени в часта на констатацията по отношение на НОХД № 10430/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „62“ се замени с „57“.

9.16. По отношение на НОХД № 11535/2021 г. в Акта е посочено, че присъдата е обявена на 30.06.2022 г., а мотивите са изготвени на 01.09.2022 г., а закъснението при изготвянето им е 2 дни. Във възражението се твърди, че при отчитане на дните на закъснението не е взето предвид обстоятелството, че за времето от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. съдията е ползвала платен годишен отпуск. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 308, ал. 2 НПК е започнал да тече на 01.07.2022 г. и е изтекъл на 30.08.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 2 дни след изтичането на 60-дневния срок, както е отразено и в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 01.08.2022 г. до

31.08.2022 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 10

Оспорените констатации за изготвяне на решения над 60 дни след срока по чл. 340, ал. 1 НПК през 2021 г. и 2022 г. са обективирани в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни за всеки съдия“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 259, и таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни за всеки съдия“, отнасяща се за 2021 г., на стр. 528. Данните в тези таблици съответстват на информацията, съдържаща се в предоставените от СРС „Справка за решени административнонаказателни дела след 60 дни за 2021 г.“ и „Справка за решени административнонаказателни дела след 60 дни за 2022 г.“, отнасящи се за 121-ви състав.

10.1. По отношение на АНД № 11079/2021 г. в Акта е посочено, че делото е обявено за решаване на 12.10.2021 г., решението е изготвено на 15.12.2021 г., а закъснението при изготвянето му е 3 дни след изтичане на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. Във възражението се твърди, че при изчисляване дните на закъснението не е взет предвид фактът, че за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. съдия Топалова е била в отпуск

(Приложение № 17 към възражението). При направена справка в ЕПЕП делото е обявено за решаване в съдебното заседание на 12.10.2021 г., а решението е изготвено на 15.12.2021 г. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 2 и 4 НПК 60-дневният срок по чл. 340, ал. 1 НПК е започнал да тече на 13.10.2021 г. и е изтекъл на 13.12.2021 г. (първият присъствен ден след 11.12.2021 г., който е събота). При така установените данни закъснението след изтичане на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК е 2 дни. В случая обаче следва да бъде съобразено обстоятелството, че съдия Топалова е била в отпуск

за времето от 25.11.2021 г. до 20.12.2021 г. (Приложение № 17 към възражението), в което се включва 2-дневния период на закъснението. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на АНД № 11079/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 259, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 11079; 2021; 12.10.2020; 15.12.2021; 3“ се заличи.

10.2. По отношение на АНД № 14419/2020 г. в Акта е посочено, че делото е обявено за решаване на 19.03.2021 г., решението е изготвено на 25.05.2021 г., а закъснението при изготвянето му е 6 дни след изтичане

на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. Във възражението се твърди, че закъснението след срока е 3, а не 6 дни, тъй като в него не следва да се включват неработните дни 22, 23 и 24 май 2021 г., както и денят, в който са предадени мотивите. Съгласно правилото на чл. 183, ал. 2 НПК 60-дневният срок по чл. 340, ал. 1 НПК е започнал да тече на 20.03.2021 г. и е изтекъл на 18.05.2021 г. (присъствен ден). При така установените данни закъснението след изтичане на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК е 7, а не 6 дни, както е посочено в Акта. Въпреки това обаче констатацията в Акта за броя на дните на закъсненията не следва да се променя, за да не се утежни положението на възразилото лице. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

10.3. По отношение на АНД № 5895/2020 г. в Акта е отразено, че делото е обявено за решаване на 09.09.2020 г., решението е изготвено на 01.03.2021 г. (данни, посочени в справката на СРС), а закъснението при изготвянето му е 112 дни след изтичане на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. Повдигнатият с възражението спор е за датата, на която делото е обявено за решаване, като се твърди, че това е 15.02.2021 г., и че просрочие няма. При направена справка в ЕПЕП се установи, че делото е обявено за решаване в съдебното заседание на 15.02.2021 г., а решението е изготвено на 01.03.2021 г. При така установените данни се установява, че закъснение няма, тъй като решението е изготвено 14 дни след датата на съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване, т.е. в рамките на 30-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на АНД № 5895/2020 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 259, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 5895; 2020; 9.9.2020; 1.3.2021; 112“ се заличи.

10.4. По отношение на АНД № 11241/2022 г. в Акта е отразено, че делото е обявено за решаване на 31.10.2021 г., решението е изготвено на 08.01.2022 г. (данни, посочени в справката на СРС), а закъснението при изготвянето му е 8 дни след изтичане на 60-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. Във възражението се твърди, че делото е обявено за решаване в съдебно заседание на 31.10.2022 г., решението е предадено на 08.11.2022 г. и просрочие няма. При направена справка в ЕПЕП се установи, че делото е обявено за решаване в съдебно заседание на 31.10.2022 г., а решението е изготвено на 08.11.2022 г. При така установените данни се установява, че закъснение няма, тъй като решението е изготвено 8 дни след датата на съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване, т.е. в рамките на 30-дневния срок по чл. 340, ал. 1 НПК. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно, поради което

Актът следва да се отмени в частта на констатацията по отношение на АНД № 11241/2022 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 528, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 11241; 2022; 31.10.2021; 8.1.2022; 8“ се заличи.

По пункт 11

Оспорената констатация за произнасяне след срока по чл. 243, ал. 5 НПК по ЧНД № 10208/2021 г. е обективизирана в раздел II на Акта „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, по които не е спазен едномесечният срок по чл. 243, ал. 5 НПК“, на стр. 292. Данните в тази таблица съответстват на данните в предоставената от СРС Справка 13.4. „Спазване на срока по чл. 243, ал. 5 НПК“, отнасяща се за 121-ви състав, подписана от административния ръководител на СРС и от служителя, който я е изготвил.

В Акта е посочено, че ЧНД № 10208/2021 г. е образувано на 15.07.2021 г., датата на постановяване на съдебния акт е 13.09.2021 г., а закъснението след срока по чл. 243, ал. 5 НПК е 29 дни. Във възражението се твърди, че при отчитане на дните на закъснението не е взето предвид обстоятелството, че за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. съдията е ползвала платен годишен отпуск. Съгласно правилата на чл. 183, ал. 3 и 4 НПК едномесечният срок по чл. 243, ал. 5 НПК е изтекъл на 16.08.2021 г. (първият присъствен ден след 15.08.2021 г., който е неделя). При така установените данни закъснението при изготвяне на мотивите е 28 дни след изтичането на срока по чл. 243, ал. 5 НПК, а не 29 дни, както е посочено в Акта. Обстоятелството, че съдия Топалова е ползвала платен годишен отпуск за времето от 02.08.2021 г. до 27.08.2021 г. е ирелевантно при отчитане дните на закъснението, доколкото тя е била длъжна да съобрази ползването му по начин, осигуряващ спазването на процесуалните срокове. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на констатацията по отношение на ЧНД № 10208/2021 г., обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, по които не е спазен едномесечният срок по чл. 243, ал. 5 НПК“, на стр. 292, като в колона 7 „след срока (дни)“ числото „29“ се замени с „28“.

По пункт 12

Оспорената констатация за неспазване на срока по чл. 244, ал. 5 НПК по ЧНД № 8021/2021 г. е обективизирана в Акта, раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, по които не е спазен 7-дневният срок по чл. 244, ал. 5 НПК“, на стр. 294. В таблицата е посочено, че делото е образувано на 08.06.2021 г., а съдебният акт е постановен на 05.07.2021 г., като закъснението при постановяването му е 20 дни след срока. Във възражението се твърди, че

закъснението след срока е 17, а не 20 дни, тъй като в него не следва да се включват неработните дни 3 и 4 юли 2021 г. Съгласно чл. 244, ал. 5 НПК при обжалване на определение за спиране на наказателното производство „Съдът се произнася еднолично в закрито заседание не по-късно от седем дни от постъпване на делото в съда с определение, което е окончателно“. В конкретния случай, според правилото на чл. 183, ал. 2 НПК срокът по чл. 244, ал. 5 НПК е започнал да тече на 09.06.2021 г. – денят, следващ датата на образуване на делото, и е изтекъл на 15.06.2021 г. (присъствен ден), а определението на съда е постановено на 05.07.2021 г., т.е. с 20 дни закъснение след изтичането на този срок, както е посочено и в Акта. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 13

Оспорените констатации за несвършените дела на доклад на съдия Петя Топалова, образувани 2 или повече години преди периода на проверката (изброени по-долу), са обективирани в раздел II на Акта „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 560, редове 3 и 4, и в таблицата „Несвършени дела, образувани 2 или повече години преди периода на проверката“ на стр. 617 от Акта. Данните в посочената таблица съответстват на информацията, съдържаща се в предоставената от СРС Справка 9. „Несвършени дела, образувани две и повече години преди периода на проверката“, подписана от председателя на СРС и от служителя, който я е изготвил. От приложените към възражението преписи от съдебни актове и извършени справки в АСУД се установява, че:

13.1. По НОХД № 6040/2020 г. е постановена присъда на 02.02.2022 г., а мотивите към нея са изготвени на 07.02.2022 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НОХД № 6040/2020 г.

13.2. По НОХД № 13938/2020 г. е постановена присъда на 28.02.2022 г., а мотивите към нея са изготвени на 24.03.2022 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НОХД № 13938/2020 г.

13.3. По НОХД № 17321/2019 г. е постановена присъда на 15.05.2023 г., а мотивите към нея са изготвени на 27.06.2023 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НОХД № 17321/2019 г.

13.4. По НЧХД № 2117/2020 г. е постановена присъда на 28.11.2022 г., а мотивите към нея са изготвени на 09.01.2023 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се

отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НЧХД № 2117/2020 г.

13.5. По НЧХД № 3143/2020 г. е постановена присъда на 11.07.2022 г., а мотивите към нея са изготвени на 26.07.2022 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на НЧХД № 3143/2020 г.

13.6. По АНД № 14274/2020 г. е постановено решение ведно с мотивите на 31.01.2022 г. С оглед изложеното възражението в тази част е основателно и Актът следва да се отмени в частта на оспорената констатация по отношение на АНД № 14274/2020 г.

13.7. По НЧХД № 16622/2020 г. е постановена присъда на 24.07.2023 г., а мотивите към нея са изготвени на 14.08.2023 г. Важно е да се отбележи, че проверката в СРС е извършена в периода от 20.03.2023 г. до 15.07.2023 г., поради което в Акта не са намерили отражение обстоятелства, настъпили след приключването ѝ, какъвто е и настоящият случай. Ето защо, въпреки че НЧХД № 16622/2020 г. е свършено към настоящия момент, оспорената констатация не следва да бъде отменена, защото отразява фактическото положение по движението и приключването на делото към 15.07.2023 г. Във връзка с довода, че делото е разпределено на доклад на съдия Топалова на 14.07.2022 г. следва да се отбележи, че информацията в таблицата на стр. 617 от Акта е статистическа (относно съдебния състав, съдията-докладчик, вида на делото, номера на делото и годината на образуването му) и не може да бъде повлияна от данни по други показатели, различни от включените в таблицата. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като несоснователно.

С оглед изложеното в пунктове 13.1 – 13.6 Актът следва да се отмени в частта на констатациите по отношение на НОХД № 6040/2020 г., НОХД № 13938/2020 г., НОХД № 17321/2019 г., НЧХД № 2117/2020 г., НЧХД № 3143/2020 г. и АНД № 14274/2020 г., обективирани в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Несвършени дела, образувани 2 или повече години преди периода на проверката“, на стр. 617, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 6040; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 13938; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 17321; 2019“, текстът „121; Петя Топалова; НЧХД; 2117; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НЧХД; 3143; 2020“ и текстът „121; Петя Топалова; АНД; 14274; 2020“ се заличат.

Актът следва да се измени и в частта на констатацията за броя на несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, на доклад на съдия Петя Топалова, обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 560, редове 3

и 4, като текстът „Петя Николова Топалова – 8 дела“ се замени с текста „Петя Николова Топалова – 2 дела“.

На стр. 559, редове 1 – 2 от Акта е направено обобщението, че „Несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, са 2318“, което се отнася за всички съдии в СРС. Този брой обаче следва да се намали с оглед приетото в пунктове 13.1 – 13.6 на настоящото решение (според което тези дела са със 6 броя по-малко), и в две предходни решения на главния инспектор на ИВСС, а именно решение по възражение на Кирил Димитров – съдия в СРС, вх. № 1730/28.02.2024 г. и вх. рег. № КПП-23-8/28.02.2024 г. по описа на ИВСС, според което тези дела са с 9 броя по-малко (пунктове 5.1 – 5.9), и решение по възражение на Мария Шойлекова – съдия в СРС, вх. № 1763/29.02.2024 г. и вх. рег. № КПП-23-8/29.02.2024 г. по описа на ИВСС, според което тези дела са с 13 броя по-малко (пунктове 7.1 – 7.13). С оглед изложеното Актът следва да се измени в частта на констатацията за броя на несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, общо за СРС, обективизирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 559, редове 1 – 2, като текстът „Несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, са 2318“ се замени с текста „Несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, са 2290“.

По пункт 14

Оспорените констатации, че определението за разглеждане на делото по реда на глава 27 (чл. 371, т. 2) НПК е мотивирано само със становището на страните, а не със съображения на съда, направени по отношение на НОХД № 1992/2021 г. и НОХД № 14607/2022 г., са обективизирани в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1323 и 1328. По отношение на НОХД № 1992/2021 г. в Акта е посочено, че „Въз основа само на становището на страните *и без да мотивира определението със свои съображения* за основанията за разглеждане на делото по реда на гл. 27 НПК – чл. 371, т. 2 съдът е насрочил с.з. с указания“, а по отношение на НОХД № 14607/2022 г. – че, „*С определение, мотивирано само със становището на страните*, съдът е постановил и разгледал делото незабавно по реда на гл. 27 НПК – чл. 371, т. 2“.

Неоснователно е твърдението на съдия Топалова, че не е необходимо съдът да излага мотиви за вземането на решение за предварително изслушване на страните по чл. 370, ал. 1 НПК, след като решението е взето по искане на подсъдимия, което е надлежно протоколирано. Изискването за мотивиране на съдебните актове е уредено в чл. 121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Според Решение № 7 от 30.06.2020 г. на Конституционния съд по к. д. №

11/2019 г. “Разпоредбата на чл. 121, ал. 4 от Конституцията изисква всички съдебни актове да бъдат мотивирани. Съдебният акт е мотивиран, когато са известни съображенията за постановяването му“. В мотивите на същото решение се посочва, че „изискването за мотивиране на актовете на съдилищата според смисъла на тълкуваната конституционна разпоредба се отнася до всички актове, вкл. тези по движение на делото – определения и разпореждания. Последните обективират произнасяне по редица процесуални въпроси, засягащи правата и интересите на страните, поради което от гледна точка на основния закон е необходимо да са известни правните съображения на съда за тяхното постановяване“. Разпоредбата на чл. 34 НПК също повелява актовете на съда да бъдат мотивирани. С оглед изложеното възражението в тази част следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По пункт 15

Оспорените констатации, че определението по чл. 309 НПК е вписано в съдържанието на протокола за съдебното заседание, вместо след приключването му с подписите на председател и секретар, направени по отношение на НОХД № 1992/2021 г. и НОХД № 14607/2022 г., са обективирани в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1323 и 1328.

Съдържанието на протокола за съдебното заседание е изчерпателно посочено в чл. 129, ал. 1 и чл. 311, ал. 1 НПК. Съгласно чл. 129, ал. 1, предл. предпоследно НПК в протокола за съдебното заседание следва да се посочват всички извършени действия в тяхната последователност. С оглед спазването на това изискване и по аргумент от чл. 311, ал. 1, т. 7 НПК протоколът за съдебното заседание следва да приключи с посочване на обявяването на присъдата и разясненията на председателя относно реда и срока за нейното обжалване. На следващо място съгласно чл. 309, ал. 1 НПК въпросът относно мярката за неотклонение се решава след постановяване на присъдата. Формулировката на чл. 309, ал. 1 НПК, че съдът следва да се произнесе по мярката за неотклонение след постановяване на присъдата не означава автоматично, че определението по чл. 309, ал. 1 НПК следва да бъде вписано в протокола за съдебното заседание преди обявяването на присъдата, както се твърди във възражението. Разпоредбата на чл. 310, ал. 1 НПК (ред. преди ДВ, бр. 110 от 2020 г.) предвижда присъдата да бъде обявена от председателя незабавно след подписването ѝ от всички членове на съдебния състав, съответно след изменението на разпоредбата с ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г., след подписването ѝ от тях с квалифициран електронен подпис. Думата „незабавно“, употребена в чл. 310, ал. 1 НПК, сочи, че обявяването на присъдата трябва да бъде направено непосредствено след подписването ѝ от членовете на съдебния състав,

което означава, че между постановяването на присъдата, съответно подписването ѝ, и нейното обявяване от председателя на състава, не следва да се извършват други процесуални действия. Ето защо определението, с което съдът се произнася по мярката за неотклонение, не следва да бъде част от протокола за съдебното заседание. Допълнителен аргумент в подкрепа на изложеното е обстоятелството, че съгласно чл. 311, ал. 2 НПК (ред. преди ДВ, бр. 110 от 2020 г.) протоколът за съдебното заседание се подписва от председателя на състава и от съдебния секретар, съответно след изменението на разпоредбата с ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г., се подписва от тях с квалифициран електронен подпис, а определението по чл. 309 НПК, като всеки съдебен акт, трябва да съдържа подписите на членовете на съдебния състав (чл. 34, предл. последно НПК). С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 16

Оспорените констатации, че диспозитивът на присъдите по НОХД № 13402/2021 г., НОХД № 10451/2022 г. и на решението по АНД № 3165/2022 г. не съответства по съдържание на чл. 305, ал. 4 НПК, тъй като съдържа описание на фактически обстоятелства, които са част само от мотивите, са обективирани в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1324 (по отношение на НОХД № 13402/2021 г.), на стр. 1326 и 1327 (по отношение на НОХД № 10451/2022 г.) и на стр. 1331 (по отношение на АНД № 3165/2022 г.).

Според чл. 301, ал. 1, т. 1 и 2 НПК с присъдата съдът взема решение по въпросите има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимия и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация. Съгласно чл. 305, ал. 4 НПК в диспозитива на присъдата се посочват данни за самоличността на подсъдимия и се излага решението на съда по въпросите, посочени в чл. 301 НПК, както и се посочва съдът, пред който присъдата може да бъде обжалвана и в какъв срок. Диспозитивът на присъдата съставлява сентенцията на присъдата, правното решение по случая, а не обяснение на това решение посредством изчерпателното излагане на фактите. От своя страна разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК изисква установените фактически обстоятелства, въз основа на какви доказателствени материали са приети, както и правните съображения за взетото решение, да се посочват в мотивите на присъдата. Разпоредбите на чл. 305, ал. 3 и 4 НПК са приложими и по отношение на решенията по делата с административнонаказателен характер, по силата на препращащата норма на чл. 84 от Закона за административните нарушения и наказания. Предвид изложеното главният инспектор приема, че не са налице основания за промяна на оспорените фактически констатации, отнасящи се до съдържанието на съдебните актове по НОХД № 13402/2021 г.,

НОХД № 10451/2022 г. и АНД № 3165/2022 г. Ето защо възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 17

Оспорената констатация, че определението за разглеждане на делото по реда на глава 29 НПК е мотивирано само със становището на страните, а не със съображения на съда, направена по отношение на НОХД № 15675/2021 г., е обективизирана в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1325. В Акта е посочено, че „Въз основа само на становището на страните и искане за решаване на делото по реда на гл. 29 НПК съдът, *без да е изложил мотиви за наличие на основания*, е насрочил с.з. с указания“.

Неоснователно е твърдението на съдия Топалова, че видно от съдържението на протокола за съдебното заседание, след като е насрочила делото за разглеждане по реда на глава 29 НПК по искане на страните, явно е приела, че са налице основанията за това. Както вече беше посочено (в изложението по пункт 14), в съответствие с изискванията на чл. 121, ал. 4 от Конституцията на Република България и чл. 34 НПК съдебните актове следва да се мотивират. В допълнение е необходимо да се подчертае, че мотивите не може да се предполагат, а следва да са изразени по достатъчно ясен и категоричен начин. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

По пункт 18

Оспорената констатация, че в съдебно заседание по НОХД № 14277/2021 г. съдия Топалова е разяснила на страните, че определението по чл. 382, ал. 9 НПК не подлежи на обжалване и протестиране, вместо, че е окончателно, е обективизирана в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1326. В Акта е посочено, че съдът е разяснил, „*че определението не подлежи на обжалване и протестиране (чл. 382, ал. 9 НПК – окончателно)*“.

От една страна, сама по себе си констатацията, че законът борави с точни понятия, към които съдията следва да се придържа в съдебните актове и в проколите за съдебни заседания, водени под неговата диктовка, е вярна (според чл. 382, ал. 9 НПК определението, с което съдът се произнася по споразумението, е **окончателно**). От друга страна обаче използването на думи и изрази, различни от употребените в закона, но имащи абсолютно същия смисъл, какъвто е настоящият случай, не е грешка или пропуск при обективизиране на съдебните актове или на протоколите за съдебни заседания, а е въпрос на личен стил на изразяване, заради който съдията не може да бъде упрекван. В тази връзка оспорената констатация следва да бъде ограничена единствено до

отразяване на факта на направеното разяснение, че определението не подлежи на обжалване и протестиране, но без анонса, поставен в скоби, че според чл. 382, ал. 9 НПК определението е окончателно. Ето защо възражението в тази част е основателно и Актът следва да се измени в частта на оспорената констатация по отношение на НОХД № 14277/2021 г., обективизирана в раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1326, като текстът „Разяснил е, че определението не подлежи на обжалване и протестиране (чл. 382, ал. 9 НПК – окончателно)“ се замени с текста „Разяснил е, че определението не подлежи на обжалване и протестиране“.

По пункт 19

Оспорените констатации по отношение на АНД № 15221/2021 г. и АНД № 3165/2022 г., че при решаване на въпроса за наказанието не са обсъдени всички установени по делото и предвидени в чл. 27 ЗАНН индивидуализиращи обстоятелства, са обективизирани в Акта, раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на стр. 1331.

Според чл. 27, ал. 2 ЗАНН „При определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя“. Съдържанието на мотивите на крайния съдебен акт е регламентирано в разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима и по отношение на решението по делата с административнонаказателен характер, по силата на препращащата норма на чл. 84 ЗАНН. Съгласно чл. 305, ал. 3 НПК „В мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят“. В мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 19.06.2015 г. по т. д. № 2/2015 г., ОСНК на ВКС, в което се коментира въпросът за съдържанието на диспозитива и мотивите на присъдата в случаите на определяне на наказанието при условията на чл. 58а, ал. 1 НК, се казва, че „в мотивите към присъдата съдът задължително излага *съображения за извършената индивидуализация на наказанието, всички смекчаващи и отегчаващи обществената опасност и вината обстоятелства*, съответния размер на наказанието лишаване от свобода, определено според правилата на общата част и какъв е конкретният размер на наказанието след приложената редукция с една трета“. С оглед изложеното възражението в тази част следва да се отхвърли като неоснователно.

Мотивиран така и на основание чл. 58, ал. 3, изр. 2 от Закона за съдебната власт главният инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражение вх. № 1859/01.03.2024 г. (вх. рег. № КПП-23-8/01.03.2024 г.) по описа на ИВСС, подадено от Петя Николова Топалова – съдия в Софийския районен съд, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, в частта му по пунктове 2.4 и 7 **като недопустимо.**

ОТМЕНЯ Акт за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, в частта на:

- констатацията по отношение на НОХД № 1616/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след тримесечния срок по чл. 247б, ал. 2, т. 1 НПК“, на стр. 337, като текстът „121; НОХД; 1616/2022; 07-02-22; Петя Топалова; 19-07-22; 69“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 8351/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 8351/2021; 15.6.2021; Петя Топалова; 27.9.2021; 22.11.2021; 25“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 13086/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 13086/2021; 17.9.2021; Петя Топалова; 3.11.2021; 10.2.2022; 68“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 11535/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като текстът „121; НОХД; 11535/2021; 12.8.2021; Петя Топалова; 6.10.2021; 1.2.2022; 87“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 3415/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 354, като текстът „121; НОХД; 3415/2022; 17.3.2022; Петя Топалова; 14.4.2022; 19.5.2022; 4“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 10600/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252,

ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 10600/2022; 28.3.2022; Петя Топалова; 12.10.2022; 21.11.2022; 9“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 14607/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 14607/2022; 17.11.2022; Петя Топалова; 16.12.2022; 1.2.2023; 16“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 6906/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 6906/2022; 2.6.2022; Петя Топалова; 6.7.2022; 21.9.2022; 46“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 7274/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като текстът „121; НОХД; 7274/2022; 10.6.2022; Петя Топалова; 6.7.2022; 28.9.2022; 53“ се заличава;

- констатацията, обективирана в раздел IV „Констатации от извършената проверка в СРС“, т. 34, на стр. 1455, като текстът „Съдия Петя Топалова е насрочила в нарушение на предвидения срок 12 дела, по 3 от които периодът е 65 - 87 дни“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 6912/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 4 НПК“, на стр. 362, като текстът „121; НЧХД; 6912/2022; 02-06-22; Петя Топалова; 03-11-22; 123“ се заличава;

- констатацията за насрочване през 2022 г. на дела с докладчик съдия Петя Топалова след тримесечния срок по чл. 271, ал. 10 НПК, обективирана на стр. 369, редове 20 и 21, като текстът „съдия Петя Топалова (3) – АНД № 9237/2022, АНД № 7157/2022, НОХД № 10600/2022“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 11353/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Наказателни дела, възобновени през 2021 г.“ на стр. 124, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 11353/2021“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 10600/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Наказателни дела, възобновени през 2021 г.“ на стр. 382, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 10600/2022“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 18481/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161,

като текстът „Петя Топалова; НОХД; 18481/2019; 20.9.2021 г.; 15.12.2021; 26“ се заличава;

- констатацията по отношение на НОХД № 2554/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като текстът „Петя Топалова; НОХД; 2554/2022; 19.5.2022 г.; 3.9.2021; 47“ се заличава;

- констатацията по отношение на АНД № 11079/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 259, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 11079; 2021; 12.10.2020; 15.12.2021; 3“ се заличава;

- констатацията по отношение на АНД № 5895/2020 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 259, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 5895; 2020; 9.9.2020; 1.3.2021; 112“ се заличава;

- констатацията по отношение на АНД № 11241/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени решения след 60 дни“, на стр. 528, като текстът „121; Петя Топалова; АНД; 11241; 2022; 31.10.2021; 8.1.2022; 8“ се заличава;

- констатациите по отношение на НОХД № 6040/2020 г., НОХД № 13938/2020 г., НОХД № 17321/2019 г., НЧХД № 2117/2020 г., НЧХД № 3143/2020 г. и АНД № 14274/2020 г., обективирани в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Несвършени дела, образувани 2 или повече години преди периода на проверката“, на стр. 617, като текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 6040; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 13938; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НОХД; 17321; 2019“, текстът „121; Петя Топалова; НЧХД; 2117; 2020“, текстът „121; Петя Топалова; НЧХД; 3143; 2020“ и текстът „121; Петя Топалова; АНД; 14274; 2020“ се заличават.

ИЗМЕНЯ Акт за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, в частта относно:

- констатацията по отношение на НОХД № 1992/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 96, като в колона 8 „след срока (дни)“ числото „5“ се заменя с „4“;

- констатацията по отношение на НОХД № 12141/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на

делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 96, като в колона 8 „след срока (дни)“ числото „9“ се заменя със „7“;

- констатацията по отношение на НОХД № 13402/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 97, като като текстът „121; НОХД; 13402/2021; 27.9.2021; Петя Топалова; 3.11.2021; 10.1.2022; 37“ се заменя с текста „121; НОХД; 13402/2021; 27.9.2021; Петя Топалова; 10.1.2022; 16.2.2022; 6“;

- констатацията по отношение на НОХД № 7544/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като като текстът „121; НОХД; 7544/2022; 16.6.2022; Петя Топалова; 25.7.2022; 5.10.2022; 41“ се заменя с текста „121; НОХД; 7544/2022; 16.6.2022; Петя Топалова; 7.12.2022; 30.1.2023; 21“;

- констатацията по отношение на НОХД № 13442/2022 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, насрочени след едномесечния срок по чл. 252, ал. 2 НПК“, на стр. 355, като като текстът „121; НОХД; 13442/2022; 25.10.2022; Петя Топалова; 16.11.2022; 13.3.2023; 86“ се заменя с текста „121; НОХД; 13442/2022; 25.10.2022; Петя Топалова; 18.1.2023; 13.3.2023; 21“;

- констатацията за съдиите, допуснали през 2021 г. нарушение на срока по чл. 252, ал. 2 НПК по най-голям брой дела, обективирана в раздел IV „Констатации от извършената проверка в СРС“, т. 34, на стр. 1455, като текстът „Съдиите, които са допуснали нарушение по най-голям брой дела са: Яна Цветанова Димитрова - 16, Петя Топалова – 12, Николай Василев – 11, Маргарита Димитрова – 10, Веселина Няголова – 10“ се заменя с текста „Съдиите, които са допуснали нарушение по най-голям брой дела са: Яна Цветанова Димитрова - 16, Николай Василев – 11, Маргарита Димитрова – 10, Веселина Няголова – 10“;

- констатацията за броя на заседателните дни на съдия Петя Топалова за месеците ноември и декември 2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Брой на заседателните дни за всеки съдия по месеци през 2021 г.“, на стр. 120, като в колона 13 „XI“ числото „9“ се заменя с „8“, а в колона 14 „XII“ числото „10“ се заменя с „4“;

- констатацията по отношение на НОХД № 12179/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „11“ се заменя с „10“;

- констатацията по отношение на НОХД № 17131/2018 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „16“ се заменя с „15“;

- констатацията по отношение на НОХД № 9317/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „17“ се заменя с „15“;

- констатацията по отношение на НОХД № 10139/2018 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 160, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „17“ се заменя с „15“;

- констатацията по отношение на НОХД № 7975/2017 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „36“ се заменя с „34“;

- констатацията по отношение на НОХД № 7084/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „53“ се заменя с „52“;

- констатацията по отношение на НОХД № 10430/2019 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела с изготвени мотиви след 60 дни“, на стр. 161, като в колона 6 „брой дни след 60“ числото „62“ се заменя с „57“;

- констатацията по отношение на ЧНД № 10208/2021 г., обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, таблица „Дела, по които не е спазен едномесечният срок по чл. 243, ал. 5 НПК“, на стр. 292, като в колона 7 „след срока (дни)“ числото „29“ се заменя с „28“;

- констатацията за броя на несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, на доклад на съдия Петя Топалова, обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 560, редове 3 и 4, като текстът „Петя Николова Топалова – 8 дела“ се заменя с текста „Петя Николова Топалова – 2 дела“;

- констатацията за броя на несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, общо за СРС, обективирана в раздел II „Образуване, движение и приключване на делата“, на стр. 559, редове 1 – 2, като текстът „Несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, са 2318“ се заменя с текста „Несвършените дела, образувани две и повече години преди проверката, са 2290“;

- констатация по отношение на НОХД № 14277/2021 г., обективирана в раздел III „Проверка и анализ на дела, разгледани от съдиите в СРС, точка „Дела, разгледани от съдия Петя Топалова“, на

стр. 1326, като текстът „Разяснил е, че определението не подлежи на обжалване и протестиране (чл. 382, ал. 9 НПК – окончателно)“ се заменя с текста „Разяснил е, че определението не подлежи на обжалване и протестиране“.

ОТХВЪРЛЯ възражение вх. № 1859/01.03.2024 г. (вх. рег. № КПП-23-8/01.03.2024 г.) по описа на ИВСС, подадено от Петя Николова Топалова – съдия в Софийския районен съд, срещу Акт за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, в останалата част **като неоснователно**.

Решението е окончателно.

Да се приложи като неразделна част от Акта за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, на хартиен носител.

Да се изпрати на Петя Топалова – съдия в Софийския районен съд, на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Александър Ангелов – административен ръководител – председател на Софийския районен съд, за сведение и прилагане като неразделна част от акта, на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Алексей Трифонов – административен ръководител – председател на Софийски градски съд, заедно с Акта за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, като неразделна част от него, и с копие на възражението, на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, която на основание § 23, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на КРБ (обн. ДВ, бр. 106 от 22.12.2023 г.) изпълнява функциите на Висш съдебен съвет, заедно с Акта за резултати от комплексна планова проверка, извършена въз основа на заповеди № ПП-23-8/16.03.2023 г. и № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС в Софийския районен съд по наказателни дела, като неразделна част от него, и с копие на възражението, на електронен носител, с известие за доставяне.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР: Заличено на
ТЕОДОРА ТОЧКОВА осп. ЗЗЛД

